CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton

MARCH 20th, 1964 - No. 638 - 19th YEAR OF PUBLICATION

DE EENLING IN DE GEMEENSCHAP

Het wordt er niet gemakkelijker op om als Christen te belijden wat je persoonlijk gelooft. Wij leven in de eeuw van de gemeenschap, van het tegen-elkaar-aanleunen. Wat iemand persoonlijk gelooft, telt lang niet zo en spreekt lang niet zo duidelijk, als wat de gemeenschap aanneemt. De "community" is het vleugelwoord van vandaag.

Daar zijn inderdaad wel verklaringen voor aan te voeren. Men kan het zelfs in zijn oorsprong vinden in vele wijsgerige stellingen. Dit kunnen wij nu wel laten rusten. Wij weten maar al te goed, dat het tegenwoordig gaat om de massa. Massa-bekeringen en massa-getuigenissen. En de geloofsbelijdenis van de enkeling valt haast in het niet.

Tegen deze achtergrond komen wij in deze lijdensweken de figuur van Maria weer tegen. Wij kennen haar allen, die vrouw die aandachtig naar Jezus luisteren kon en daarvoor zelfs de noodzakelijke huiselijke bezigheden aan anderen overliet.

Wij kennen de omstandigheden. Het was in de tijd dat de leiders in Israel vastbesloten waren een einde aan het optreden van Jezus te maken. Het was hen al lang te ver gegaan. Zijn einde op aarde was zeer nabij, en de Heiland was er zich terdege van bewust.

Het was daarom zeer sympathiek, dat enkele van zijn intieme vrienden een "get-together" hadden belegd. Die vrienden vermoedden ook wel, dat er iets zou gaan gebeuren. De vijandschap tegen hun Meester werd al duidelijker. Vóór het te laat was, wilden zij graag nog één keer bij elkaar komen om samen te eten.

Als wij iemand nu eens echt willen laten blijken, hoezeer wij hem waarderen, dan hebben wij samen een "dinner" en dan gaan wij geen zwaarwichtige onderwerpen behandelen. Dan gaat het er ongedwongen toe en juist daarin willen wij laten voelen, wat er in ons voor de eregast leeft.

Zo hebben die vrienden het daar in Bethanië ook bedoeld. En natuurlijk was Maria daarbij. Maar wat graag heeft zij die gelegenheid aangegrepen. De vijandschap tegen haar Meester had haar niet onaangeroerd gelaten en daarom was deze gelegenheid haar bijzonder welkom. En het plan, dat zij ervoor maakte, heeft haar een warme gloed van binnen gegeven. Zij had er een extra grote uitgave voor over.

En toen gebeurde het. Terwijl zij allen bij elkaar waren, heeft zij een fles met nardus genomen, er met een ruk de hals afgebroken en de voeten van haar Meester gezalfd. In één keer werd zo maar die kostbare inhoud geledigd. Zij kon er niet op wachten dat druppel voor druppel die nardus gesprenkeld zou worden. De liefde in haar hart brandde er te heftig om. Die liefde kon niet meer gestuit, en daarom moest die fles maar gebroken.

———

Dat kan ook nu gebeuren. Als wij in welgekozen woorden zouden moeten zeggen wat er voor God in ons hart leeft, dan kan het zijn, dat wij er maar stuntelig mee voor de dag komen. Wij weten het dan vaak niet te zeggen. Maar wij zouden wel graag iets spontaans doen. Wij zouden in een moment wel ons hele hart willen uitstorten in een of andere daad. Wel, dat heeft Maria gedaan.

Maar de gemeenschap was het niet met haar eens. En Judas maakt zich de "spokesman" van de samenkomst, de tolk van de aanwezigen. Later, ja later, toen de evangeliën geschreven werden, toen hebben de schrijvers wel ingezien, dat Judas helemaal niet hun gedachten weergaf, en dat zijn motieven duivels waren. Maar op het moment waren zij het met hem eens. Moet je toch eens zien! Hoe kan iemand zich zo door zijn gevoel laten leiden! Je moet het die dingen toch je verstand gebruiken! Nardus, de kostbaarste parfum van die dagen, kan je toch zo maar niet vermorsen? Als je iemand nardus wil geven, geef je een paar druppels. Wat een verspilling! Een gezin kan voor dat geld een heel jaar leven! Er is niets op tegen, Maria, dat je laat blijken wat je voor Jezus voelt, maar dit is onbesuisd. Je bent toch geen kind meer!

———

Dat kan nu ook wel gebeuren.

Als wij op de een of andere spontane manier laten blijken, wie Jezus wel voor ons is, kan de gemeenschap zich zo maar tegen ons keren. Dan gaan de mensen praten over verkwisting, terwijl je het als liefde bedoelt. Of de mensen praten over geld, als je het als overgave bedoelt. Als je dit overkomt, dan kun je jezelf zo klein, zo teleurgesteld voelen. Zoiets moet Maria ook hebben ervaren.

Bovendien, de avond was toch niet belegd om Maria naar voren te halen? Zij hadden toch sámen de Heiland willen eren en zij wilden toch samen laten merken hoezeer zij aan de Heiland waren gehecht? Waarom moest Maria daar een inbreuk op maken? Dat was toch niet solidair?

Maar Jezus vond dat Judas het niet goed had gezegd.

Of Jezus dan niet waardeerde wat zij samen hadden gedaan? Of Jezus dan de gemeenschap, vooral de gemeenschap der heiligen niet waarderen kon? Natuurlijk wel! Hij heeft wel degelijk de liefde van de zijnen in die maaltijd ontdekt en Hij heeft het ook gewaardeerd. Maar Hij heeft ook iets anders gezien.

Dit gebeurde nog maar enkele dagen voor Zijn kruisiging. Dat wist Hij. En enkele dagen voor het einde komt daar iemand naar voren, die Hem laat zien, wat Zijn — toen nog niet volbrachte werk —, vermocht. Hoe moet zijn ziel hebben gejuicht toen Hij Maria daar bezig zag, Zijn voeten te drogen. In de nardus rook Hij de goedkeuring en het welbehagen van Zijn Vader. Zijn offer kon niet tevergeefs zijn: voor Zich zag Hij het resultaat en het gehele huis geurde de kroon van Zijn werk.

Daarom was die gemeenschap er geheel naast, en was de uitspraak bij monde van Judas een verzwaring van Zijn lijden. Het prachtige in de daad van de enkeling werd verdonkerd door de houding van de gemeenschap.

———

Dat kan ook nu gebeuren.

Het is beslist niet voldoende als wij onze handtekening zetten onder de drie Formulieren van Enigheid of als wij ons scharen achter een program van beginselen. Jezus zoekt naar die persoonlijke drang om Hem te laten blijken, wie Hij voor ons is. Zo gaat Hij langs de banken in de kerk en langs de stoelen in de verenigingslokalen en kerkeraadskamers. Zo komt Hij op bezoek in onze gezinnen.

Dat er al heel wat enkelingen tot zwijgen zijn gebracht door de houding van de wereld, of door de houding van de kerk, is erg voor de enkelingen. Zij wilden graag zeggen wie Jezus voor hen is in woord en daad. Maar de gemeenschap was een verhindering.

Maar érger is het, wanneer Jezus de liefdesuiting van de eenling in ontvangst wil nemen en daarin gehinderd wordt door de gemeenschap. Want zo'n eenling komt, of het nu in een woord is of in een daad, nimmer op eigen initiatief. Als iemand komt, dan is God al in hem of haar aan het werk geweest. "Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader hem trekke."

In de terugwijzing van Maria, daar in die samenkomst in Bethanië, is in feite Jezus Christus zelf teruggewezen. Dat heeft Zijn smart vergroot en Zijn lijden verzwaard. En toch bedoelden die mensen het toen zo goed.

Dan kan ook nu gebeuren. Wij kunnen het immers zo goed bedoelen in wat wij gezamenlijk voor God willen doen. En daar hecht God heus wel waarde aan, zoals Jezus er in Bethanië waarde hechtte aan die gezamenlijke maaltijd.

Maar de eerste vruchten van Jezus' werk worden toch het duidelijkst gezien in de spontane liefdesuitingen van de eenling.

D.F.

Om Mijne Zonden

Het zijn de Joden niet, Heer Jezus, die U kruisten
Noch die verraderlijk U togen voor 't gericht
Noch die versmadelijk U spogen in 't gezicht
Noch die U knevelden en stieten U vol puisten.

Het zijn de krijgslui niet, die met hun felle vuisten
Den rietstok hebben of den hamer opgelicht,
Of het vervloekte hout op Golgotha gesticht,
of over Uwen rok staan dobbelen en twisten.

Ik ben 't , ik ben 't, o Heer, die U dit heb gedaan,
Ik ben de zware boom, die U had overlaan,
Ik ben de taaie streng, waarmee Gij gingt gebonden.

De nagel en de speer, de gesel die U sloeg,
De bloedbedropen kroon, die Uwen schedel droeg:
Want dit is al geschied, helaas, om mijne zonden

JACOBUS REVIUS

PERFECTIONISME IN SPEELGOEDLAND

Een voorbeeld van geperfectioneerd speelgoed is deze model-Mercedes, die niet meer aangeraakt behoeft te worden om in actie te komen: men houdt slechts de "magische staf" boven het dak van het wagentje en het begint te rijden. Het autootje trok zelfs in vakkringen veel belangstelling tijdens de grote speelgoedbeurs in Neurenberg, waar het voor het eerst in het openbaar kwam.

JODEN IN NEDERLAND

(Aan het adres van een Semitische rabbi)

Nog steeds is er in de wereld hier en daar een soms heimelijk, soms openbaar anti-semitisme werkzaam, een kwalijk-verborgen of openlijk-uitgesproken weerzin tegen de Joden.

Onlangs nog werden in de goede stad Toronto pamfletten verspreid, die de haren ten berge deden rijzen en deden denken aan de slechtste tijd van Adolf Hitler.

Het is echter zeer de vraag, of deze situatie verbeterd wordt door uitingen van joden, die moeilijk anders dan als een Semitisme kunnen worden bestempeld van een slechte soort. Het getuigde ongetwijfeld van slechte smaak, of erger, van een ouderwets gevoelen van vijandschap tegen het Christelijk geloof, toen rabbi Abraham L. Feinberg van Toronto het oorbaar vond, in de tijd van de Christelijke lijdensweken een aanval te lanceren op de Evangelieverhalen, waarvan hij verklaarde dat hun inhoud het anti-semitisme aanwakkerde. Hij sprak over "het explosieve en destructieve anti-semitisme, dat in talloze generaties van Christenkinderen was verwekt door het bloederige (gory) en aanschouwelijk verhaal van de moord van Christus, bedreven door Zijn eigen volk."

Terecht werd tegen deze uiting geprotesteerd door verschillende vooraanstaande Canadese kerkleiders.

Dr. Cowan, de voormalige voorzitter van de Presbyteriaanse Synode verklaarde: "Ik ben stomverwonderd. Dit is absolute nonsens." En hij voegde eraan toe: "Wij zijn niet van plan datgene, wat het Evangelie verhaalt, te beperken. Maar we passen het niet toe op de joden van vandaag."

En bisschop Wilkinson van Niagara Falls sprak uit, dat inderdaad de Joden door de loop der eeuwen om verschillende redenen vervolgd waren, maar dat speciaal in later jaren er een meer verdraagzame houding tegenover hen was aangenomen, en dat vooral in onze tijd de relaties goed waren.

Natuurlijk gaan verschillende Canadese kerkmensen, na deze dingen te hebben geconstateerd, weer min of meer over de schreef, door zo de verbroedering met de Jood te benadrukken, dat van kenmerkende verschillen niet veel meer overblijft en zelfs gemeenschappelijke diensten met de mensen van de synagoge worden belegd.

Maar dat daargelaten, ik wou toch even aanknopen in ons Calvinistisch orgaan van Nederlandse herkomst bij de observatie van bisschop Wilkinson.

Het moet inderdaad in Nederlandse oren wel vreemd klinken, dat speciaal het Evangelisch Christendom, dat vasthoudt aan de verhalen van het lijden en sterven van Jezus, zoals ons die in de Evangeliën worden meegedeeld, wordt beschuldigd van anti-semitisme. Want dat anti-semitisme was en is een vreemde plant op Nederlandse bodem, we zijn daar niet bij groot geworden, we kunnen integendeel constateren, dat sinds de dagen van de Reformatie de jood in Nederland een onderdak heeft gevonden als bijna nergens anders ter wereld.

We nemen, om dit aan te tonen, even een kijkje in het boek der historie.

Het jaar 1492 was merkwaardig om tweeërlei redenen.

In de eerste plaats werd in dat jaar het grote werelddeel, waarin we wonen, ontdekt. Maar in datzelfde jaar werd ook een koninklijk decreet uitgevaardigd in Spanje, dat alle joden zonder onderscheid, die zich daar sinds eeuwen gevestigd hadden, en die zich niet wilden laten dopen, uit het land verbande.

Eerst vluchtten de door de Inquisitie wreed vervolgden naar Portugal; enkelen zochten ook toen al een wijkplaats in de Nederlanden, maar de bloedplakkaten van Karel V, tegen de Hervormden gericht, waren van niet minder kracht tegen de Joden.

Maar nauwelijks was de vrijheid gewonnen in ons oude vaderland, en de Gereformeerde religie geworden tot staatsreligie, of er kwam hier ook een goede plaats voor het oude joodse volk.

In 1596 werd de eerste Grote Verzoendag gevierd door een groep van uitgeweken Portugese joden; ze werden ontdekt door de schout met zijn rakkers, die eerst meende met een groep Roomsen te doen te hebben; maar toen hij ontdekte, dat het joden waren, liet hij ze ongemoeid, en dit was het begin van de enorme toevloed van Joden naar de Nederlandse hoofdstad.

Verscheidene synagogen verrezen in Amsterdam en het moet een verademing voor hen geweest zijn, dat ze hier niet, zoals in andere landen, gedwongen waren zich publiek van andere mensen te onderscheiden door een groene of gele hoed te dragen, maar dat ze zich onbelemmerd langs de grachten mochten bewegen.

Toen de vrede van Munster werd gesloten in 1648 verklaarden de Staten, dat de joden behoorden tot de onderdanen van het gemenebest.

Enige jaren later voegde de trotse Franse zonnekoning Lodewijk XIV het de Nederlandse gezant Van Beuningen toe, "dat hij de vergunningen, den Joden in Holland toegestaan, als onbetamend voor een Christenmogendheid beschouwde en die afkeurde."

Maar de gezant antwoordde hem: "God de Here doet kennelijk blijken, doordat Hij het volk der joden, trots al hun machtige tegenstanders, nog steeds in stand houdt en spaart, — dat Hij hen ook door Christenen geduld wil hebben. Hoe zou er dan iets onchristelijks in gelegen zijn hen in Holland te herbergen?"

Er kwamen ook Duitse Joden in Holland; en na hen kwamen er ook uit Oost-Europa. Ze werden alle liefderijk opgenomen en ze mochten hun synagogen bouwen; ze bleven niet alleen in Amsterdam wonen, maar elke belangrijke

(Vervolg op pag. 2)

Joden in Nederland

(Vervolg van pag. 1)

plaats in Nederland kreeg zijn Joodse bevolking.

Gewoonlijk waren ze zeer Oranje-gezind. Toen in 1795 de prins van Oranje, de Nederlandse stadhouder Willem V moest vluchten naar England, werd dat juist door de Joden diep betreurd, en al volgde er in de Franse tijd een volkomen gelijkstelling in de rechten voor alle gezindten, toch bleven de Joden echte Oranjegezinden en gewoonlijk goede vaderlanders.

In de 19de en 20ste eeuw waren de Joden een apart, kleurrijk en levendig deel van de bevolking van Nederland. Ze werden gevonden in alle lagen van de samenleving. Voor een groot deel was hun rijk dat van de handel. Maar ze werden ook aangetroffen onder dokters en advocaten, politici en artisten, hoogleraren en ministers.

Het behoort tot de eer van de kerken van Nederland, dat ze het hebben opgenomen voor de Jood, ook toen dat met levensgevaar gepaard ging.

Dadelijk in het begin van de bezettingstijd in Nederland protesteerden niet minder dan 7 kerkengroepen (Hervormd, Gereformeerd, Chr. Gereformeerd, Ger. Hersteld Verband, Luthers, Doopsgezind en Remonstrants) tegen het onrecht, de Joden aangedaan. Ze noemden deze maatregelen in strijd met de Christelijke barmhartigheid en dan treffen in het vervolg van dit adres deze woorden: "Eindelijk worden de kerken op het diepst ontroerd, omdat het hier betreft het volk, waaruit de Zaligmaker der wereld is geboren en dat het voorwerp is van de voorbede der Christenheid, opdat het zijn Heer en Koning lere kennen."

In latere brieven aan de Duitse bezettende macht namen de kerken hetzelfde standpunt in. Ik citeer alleen maar wat te berde werd gebracht op een audientie bij de Rijkscommissaris Seyss Inquart in april 1942, daarna meegedeeld aan alle kerkeraden in de volgende vorm:

"In de tweede plaats is genoemd **de behandeling van hen, die van Joodse afkomst zijn.** De kerken hebben verklaard, dat zij op Christelijke gronden het anti-semitisme principieel verwerpen, maar zij hebben niet gevraagd, daarover in discussie te treden. Ze hebben zich ten aanzien van de maatregelen tegen de Joden bepaald tot het feit, dat in de loop van 1941 talrijke Joden zijn gevangen genomen en naar elders vervoerd, terwijl sedertdien officieel mededeling omtrent ontstellend hoge sterftecijfers onder deze gedeporteerden is ingekomen. De kerken hebben verklaard, dat zij schromelijk tekort zouden schieten, indien zij niet haar verlangen zouden uitspreken, dat aan deze maatregelen paal en perk zou worden gesteld. Dat is een onvoorwaardelijke eis der Christelijke barmhartigheid."

Het was levensgevaarlijk in die dagen dergelijke dingen te zeggen of af te kondigen. Maar de Christelijke kerken hebben in dezen hun plicht verstaan, en vele eenvoudige christenen hebben hun leven gewaagd door aan Joden onderdak te verlenen gedurende de hele tijd van de bezetting.

Het is goed, dat we deze dingen niet vergeten.

We mogen ze niet vergeten, wanneer nieuwe symptomen van anti-semitisme zich voordoen. Maar we mogen ze evenmin vergeten, wanneer zich een Semitisme of Judaisme openbaart, dat de perken van eenvoudige historische dankbaarheid overschrijdt.

We zijn overtuigd, dat vele Joden, en vooral vele (vroegere) Nederlandse Joden, het met de rabbi van Toronto niet eens zijn.

L. Praamsma.

Mannenpraat

WAT MOGEN WE VAN EEN PREEK VERWACHTEN?

Bij het lezen van deze titel zou men in eerste instantie haast zeggen: is dit nu eigenlijk wel een onderwerp voor C.C.? Is het niet beter op zijn plaats in een speciaal kerkblad?

Gelukkig maar dat de redacteur deze lijn niet zo strak wil trekken.

Behalve dit moet gezegd, dat wanneer op de M.V. het prachtige boek van Drs. W. A. Wiersinga, **"Gods werk in ons"**, gebruikt wordt, we daarin ook tegenkomen een onderwerp over de prediking en dit zelfs een brede plaats geeft in dit boek. En geen wonder, want bij het werk Gods in ons is de prediking zeer nauw betrokken.

Zo is dan in ieder geval dit onderwerp wel op zijn plaats in de rubriek Mannenpraat.

Nu heeft Mr. V. te B. hier ook ernstig over nagedacht en onder bovenstaande titel enkele gedachten neergeschreven. Mocht iemand hierover van mening verschillen of iets anders over willen zeggen, hij late van zich horen!

En hier volgt het schrijven van Mr. V.

Wat mogen wij van een preek verwachten?

Die vraag te beantwoorden is zeer moeilijk, daar het zieleleven van de ene mens zoveel verschilt met dat van de andere.

De één verwacht van een preek dat vooral de zondige natuur en de ellendige staat van de mens het hoogtepunt van een preek moet wezen, het liefst hoort hij van hel en verdoemenis. Een ander daarentegen ziet liever dat vooral het verlossingswerk van Christus naar voren komt. Men ziet niet graag zijn eigen zonde en ellende voor ogen gesteld, men hoort liever preken over de liefde en goedheid van God. Gods barmhartigheid, trouw en genade, daar wil men bij leven.

Beide zijn het er wel over eens, dat er over dankbaarheid gepreekt moet worden, omdat dat er nu éénmaal bij hoort. En juist dit laatste is iets waar velen in de Kerk aan te kort komen. Gods oordeel, dat is iets wat we moeten vrezen; dat raakt ieder persoonlijk en dus moeten we dat goed voor ogen houden.

Gods liefde en genade, dat is iets dat wij ontvangen, dat krijgt men voor niets, dus dat moet vooral in een preek niet vergeten worden. Maar 's mensen dankbaarheid, dat is iets dat van ons zelf moet komen, al moet het wel in een preek genoemd worden. Maar men maakt het zo ontzettend rekbaar en men rekt het soms zo ver dat er niets van over blijft.

Om nu weer bij het begin terug te komen, wat mogen wij van een preek verwachten? Dan moet men eigenlijk eerst de vraag stellen: wat is een preek? Ja, wat is eigenlijk een preek?, staan wij daar wel eens bij stil als wij zondags in de kerk zitten?

Een preek is maar niet iets dat een zekere dominee in een zekere kerk voorleest. Ware dat zo, dan was kerkgaan niet zo belangrijk. Maar een preek is veel meer dan dat. Een preek is in de eerste plaats een gedeelte genomen uit Gods Woord, het vindt dus zijn grondslag in de Bijbel, en wij als Calvinisten belijden dat de Bijbel is het onfeilbaar Woord van God. Dus men moet er van uitgaan dat de grondslag van iedere preek dat is, dat de tekst of teksten in beginsel onfeilbaar zijn, dat ze zijn het Waarachtige Woord van God.

In de tweede plaats moet men de predikant die de preek gemaakt heeft niet zien als een gewoon mens. Ware dat zo, dan was de preek niet zo belangrijk en behoefde men aan een preek niet zulke hoge eisen en zulk een grote waarde te hechten en dan mogen we ook van een preek niet zoveel verwachten.

Maar zoals wij de Bijbel als het Woord van God beschouwen, zo moeten wij ook de predikant als een dienstknecht van God beschouwen, door wiens mond God zich aan ons wil openbaren.

Nu wil ik niet zeggen dat een predikant onfeilbaar is. En ik wil ook niet zeggen dat alle predikanten gelijk zijn. Maar wij moeten hem zien zoals hij in wezen is en moet zijn: een dienstknecht van God geroepen om ons Zijn Woord te brengen. Jacobus noemt zichzelf een slaaf van Jezus Christus, dat is in de eerste plaats eigendom en in de tweede plaats uitvoerder van de wil van zijn Meester. Dus spreken en doen wat de Meester hem opdraagt, daar niets aan toe doen, maar daar ook niet aan afdoen.

Als wij zo een predikant zien, dat hij naar de gaven die hij van God ontvangen heeft en in biddend opzien naar zijn Meester, een preek maakt, dan zien wij die preek ook anders dan alleen mensenwerk.

In het licht van het voorgaande mogen wij ook eisen gaan stellen aan een preek, ja moeten wij er eisen aan gaan stellen. Niet in de eerste plaats voor ons zelf, maar aan de preek als preek.

Vroeger zei men als een predikant een goede preek wil maken dan moet men hem altijd in drie punten kunnen verdelen, ellende, velossing en dankbaarheid. En ik geloof dat deze regel ook nog moet gelden voor een preek van vandaag. In een preek moet altijd, ook al wordt dat niet precies zo gezegd, de vraag naar voren komen: hoe groot zijn mijn zonden en ellende. Dat moet ons altijd voorgehouden worden, dat moet ons in beroering brengen. Maar niet zo, dat het enkel zonde en ellende wordt, maar juist zo, dat men het verlossingswerk van Christus er des te groter door gaat zien.

Als men zijn ellende in al zijn diepte leert kennen, dan ziet men des te duidelijker de lijn van Gods genadeverbond in Oud en Nieuw Testament. Maar het tweede moet niet door het eerste op de achtergrond komen. Deze twee, ellende en verlossing, gaan als het ware hand in hand, het ene kan niet zonder het andere.

Er is over dit stuk in Holland nog al eens wrijving geweest tussen verschillende theologen. De één stelde de verlossing voorop, want, zei men, het is God die het in ons hart geeft om onze ellende te zien, dus eerst verlossing en door de verlossing zijn ellende leren kennen. De andere stelde het zo, dat men eerst zijn ellende moest leren kennen, voordat men deel kon hebben aan Christus' verlossingswerk.

Nu ben ik geen theoloog om uit te maken wie gelijk heeft. Maar daaruit blijkt wel dat deze twee ontzettend dicht bij elkaar staan. Hetzelfde als met geloof en bekering. Daarom kan in een preek het ene niet meer naar voren komen dan het andere, beide moeten duidelijk uitkomen.

Ook moeten wij van een preek verwachten dat het stuk der dankbaarheid naar voren komt. De predikant moet de gemeente er telkens weer op wijzen, dat het geen goede boom is, die geen vruchten draagt.

Als nu een preek aan die eisen voldoet dan komen wij aan de tweede vraag: wat mogen wij van een preek verwachten?

En dan willen we nu de nadruk leggen op wij. Als dus een preek, zoals in het voorgaande genoemd, gehouden wordt gegrond op Gods Woord, gemaakt door een predikant die zich weet een dienstknecht van God te zijn. Als men nu zo'n preek met een gelovig hart beluistert, dan mogen wij verwachten, dat zulk een preek voor ons een zegen zal wezen, niet alleen als wij in de kerk luisteren, maar ook in ons dagelijks leven. Dan zal dat Woord voor ons zijn een lamp voor onze voet en een licht op ons pad.

Nu wil dat niet zeggen dat iedereen hetzelfde aan een preek heeft. Daarvoor verschilt het leven van de mensen teveel. Daarom is het zo goed dat een predikant zijn gemeente kent en weet wat er leeft in de gemeente. Iemand die pas een dierbare verloren heeft zal niet veel hebben aan een preek ver de bruiloft in Kana en één die pas getrouwd is heeft weinig aan de begrafenis van vader Jacob.

Maar het gaat ook meer over de preek in het algemeen. En dan mogen wij verwachten, dat wij door de prediking telkens weer aan onze zonde ontdekt worden en door die ontdekking gaan zien de grote liefde Gods welke Hij ons in Christus gegeven heeft. En dan zullen wij die prediking in ons dagelijks leven gaan beleven. Dan zullen wij in onze ellende de troost vinden van Christus' verlossingswerk en door de blijdschap van die troost Gode de dank toebrengen die Hij zo waardig is te ontvangen.

V.

Het begon reeds in Andijk

De Kamer van Koophandel in Houston, B.C. heeft vergaderd. Dit is niets bijzonders. Van deze vergadering verscheen een verslag in de plaatselijke krant, "The Interior News". Ook dit is niets bijzonders. Toch hebben wij hieruit een klein bericht geknipt hetwelk luidt als volgt: "A new and interesting development in horticulture is the 'highlight' for 1963. Mr. N. Vriend of Houston, working in conjunction with a Terrace farm, has perfected a type of cabbage far superior to anything that has been marketed, and which has astounded Vancouver wholesalers with its quality, freshness, form and colour. They remarked that this particular cabbage, called 'Houston Evergreen', was the best they had even seen".

Combineer slechts drie woorden, Andijk, groentezaden en Vriend en U hebt iets wat de naam van Nederland over de zeeën gedragen heeft.

Mr. Vriend, die 25 jaar geleden naar Houston kwam, heeft daar al spoedig de eeuwenoude hobby van de Vriend familie, namelijk het kweken en selecteren van tuinzaden, opnieuw opgenomen. Wie Andijk kent weet dat de omgeving wel enigszins anders is dan Houston. Andijk, dat is de polder en (vroeger) de zee. Houston is een gebied van bergen, wouden, en meren. Toch is dit geen verhindering geweest dat Mr. Vriend erin geslaagd is, na jarenlange selectie en experimentatie, een soort witte kool te ontwikkelen, die vroeg in de herfst klaar is en even goed de hele winter door tot het volgende jaar zijn kwaliteit behoudt. Een vroege bewaarkool dus. De roem van dit produkt is reeds tot Alaska doorgedrongen, vanwaar ook zaadbestellingen zijn ontvangen.

Het doet ons allen toch wel goed, als iemand onzer in ons nieuwe vaderland met een dergelijke prestatie aandacht weet te trekken. Mr. Vriend moge niet bij iedereen bekend zijn, er zijn wel zoveel aanknopingspunten dat velen hem althans zullen herkennen. Hier is een lijstje van deze aanknopingspunten: Mr. Vriend is een broer van J. Vriend, de organist van Dundas, Ontario, hij een een oom van Peter Spoelstra, organist in Hamilton, Ont. hij is de vader van Rev. J. Vriend van Simcoe, Ont. en van Rev. C. Vriend van Emo, Ont. en tenslotte de schoonvader van Rev. D. C. Bouma in de Peace River District.

Mr. Vriend emigreerde in augustus 1939 met zijn gezin van Andijk naar Houston, British Columbia.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 5.00 per year.
Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Het Vraagstuk van Schepping en Evolutie

door Dr. R. Kooistra

⑤

MYTHE, SAGE, MARE OF GESTALTE?

In ons voorgaande artikel hebben we ons bezonnen op het onderscheid tussen historie en geschiedenis. We willen nu nog enkele andere "oplossingen" kort bespreken.

Een brief van een bejaarde vriend uit Nederland heeft me opnieuw de aktualiteit van dit vraagstuk duidelijk gemaakt. Hij schrijft o.m.:

"Hoe kan men nu toch praten over een feit als dit, n.l. dat een bedienaar des Woords het spreken der slang disputabel stelt? Als we dit doen, dan kunnen we door heel de H. Schrift wel een dikke streep zetten, want de Bijbel staat van a tot z vol met wonderen. Psalm 86 : 5 zingt:
Gij zij groot en hoog verheven
Gij doet duizend wonderheên
Gij zijt groot, ja, Gij alleen!
En wij, mensen, zijn klein en daarom wil ik gelovig aanvaarden alles wat God ons in Zijn Woord geeft."

Nu kan men van deze briefschrijver zeggen dat hij het tegenwoordige probleem te zeer benadert vanuit de Geelkerken-probleemstelling. Dat zal ook wel het geval zijn. In de tegenwoordige probleemstelling gaat het niet om een rationele verklaring van de wonderen die ons in de H. Schrift worden meegedeeld, maar meer om het karakter van de openbaring van de eerste hoofdstukken van Genesis. Uit de gedachte dat we hier wellicht niet met "echte" geschiedenis (nu in de zin van historie) te maken zouden hebben, kwam de vraag op of de kerk in haar uitspraken inzake Dr. Geelkerken wellicht ook te boud had gesproken. Sommigen zijn van oordeel, dat de Synode in 1926 reden had om te spreken gelijk ze deed, maar dat dit niet betekent dat nu de deur gesloten moet blijven voor elke andere opvatting van Gen- 1—11 dan de letterlijk-historische.

Hoe voorzichtig men hier te werk moet gaan, blijkt ook uit de brief die we zoëven citeerden. Al zijn de mensen die zich met het vraagstuk van het karakter van de openbaring in de eerste hoofdstukken van Genesis bezig houden geenszins van plan aan het gezag der H. Schrift als zodanig te tornen, zij kunnen verwachten, dat de gemeente hen zal vragen, of hun theorieën toch niet leiden tot een prijsgeven van dat gezag, of men dan niet "door heel de H. Schrift een dikke streep" moet halen. En het komt mij voor, dat zulke vragen niet alle grond missen. We hebben altijd gezegd dat de ont-mythologiserende school van R. Bultmann de deur openzet voor willekeur. Wie maakt uit dat het ene wel historisch is en het andere slechts een mythe? Wie beslist dat het kruis van Golgotha historische werkelijkheid geweest is, maar de opstanding slechts produkt is van geloof, zonder historische feitelijkheid? Schrijft de apostel Paulus niet: "Indien Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof zonder vrucht, dan zijt gij nog in uw zonden." (1 Cor. 15 : 17)

* * *

Hier zijn dan enkele pogingen om Gen. 1—11 "anders" te verstaan.

Prof. Koole wijst erop dat de wereld veel ouder is dan vroeger werd aangenomen. De ouderdom van het menselijk geslacht zou zeker op 1.000.000 jaar moeten worden gesteld. Dan is het niet mogelijk aan te nemen dat de oorspronkelijk auteurs van de bronnen(die de schrijver(s) van de Pentateuch (de vijf boeken van Mozes) gebruikt heeft (hebben), hun gegevens konden ontlenen aan betrouwbare mondelingen overlevering, althans niet voor zover het de oer-geschiedenis van Genesis 1—11 betreft. Voor deze oergeschiedenis steunen we dus op rechtstreekse openbaring van God. Het karakter van deze hoofdstukken is dus profetisch. De inhoud van deze hoofdstukken moet visionair verstaan worden. Men moet Gen. 1—11 verklaren op een soortgelijke wijze als het boek van de Openbaring aan Johannes verklaard wordt.

* * *

Von Rad spreekt in dit verband van "sage". Hij zegt, dat betekent niet dat de overlevering "historisch onbetrouwbaar" is, neen, de sage "is de vorm, waarin een volk zijn geschiedenis bewaart en zich deze voorstelt." Bovendien vindt hij dat in de sage "het niet zonder meer om het verleden gaat, maar om de verborgen actualiteit van dat verleden in het heden". In het boek Genesis zou dan voorts "het gebruikte mythologisch materiaal ontdaan zijn van zijn heidens religieuze inhoud."

* * *

Beek vindt het woord "sage" niet zo goed en vervangt het door "mare", omdat daarin meer het element van de verkondiging uitkomt.

* * *

Barth spreekt over drieërlei Woord, het Schrift-geworden Woord, het Vlees-geworden Woord en het gepredikte en gehoorde Woord. De Bijbel is niet zonder meer God's Woord volgens Barth, want de Bijbelschrijvers waren even feilbaar als wij. Maar God neemt dat feilbare Bijbelwoord in Zijn dienst en dan kan het het Woord God's voor ons worden. Wij herinneren ons Barth's onderscheid tussen de **gestalte** en het **gehalte** van het Woord Gods.

* * *

De reeds genoemde R. Bultmann gaat er van uit dat de boodschap van God (het kèrugma) in mythische vorm in de bijbel vervat is. Daarbij gaat hij dan net zoals Robinson in zijn "Honest to God" opzij voor de moderne mens en verklaart hij tot mythe wat in de Schrift ons wordt geopenbaard als God's heilbrengend handelen in de geschiedenis.

* * *

Delleman wijst ook nog op Bijlsma, die in zijn boek over het Schriftgezag spreekt van "grensoverschrijding" door hen, die de Bijbel primair willen zien als geschiedenisboek of zelfs als jaartallenboek. Het gaat volgens hem **"om de eigen aard van de historiciteit van de Bijbel krachtens de eigen aard van het Schriftgezag, dat ons duidelijk moet worden uit de Heilige Schrift zelf.**

* * *

In het **Gereformeerd Weekblad** van 7 febr. zegt Prof. Herman Ridderbos dat het gaat over de vraag of de feitelijke opvatting van Gen. 1—3 (of —11?) ook betekent dat we de letterlijke opvatting moeten vasthouden. Daarop heeft Assen 1926 "ja" gezegd. Thans schijnt het antwoord, dat toen gegeven werd, niet zonder meer duidelijk zijn.

* * *

In ons voorgaande artikel hebben we gewaarschuwd tegen een al te gemakkelijk gebruik maken van het schema historie-geschiedenis. Wij zullen het feitelijke en het letterlijke dicht bijeen moeten houden om de diepe zin der Schrift blijvend te verstaan .Vgl. ook het artikel dat Edward J. Young schreef voor **Torch and Trumpet**, Sept. 1963.) Voor we van 1926 één letter prijsgeven, mogen we eerst ons wel goed realiseren wat er aan vastzit.

Dat het ook anders kan is bijv. aangetoond door Dr. H. Dooyeweerd, wanneer hij scherp onderscheidt tussen "scheppen" en "worden". Men zie hierover de **lecture** van J. J. Duyvené De Wit in **Christian Perspectives 1962.**

* * *

Wij eindigen nu ons overzicht met een drietal meningen.
First of all we listen to Prof. Dr. K. Runia, who wrote six articles on this subject in "Trowel and Sword", the churchpaper of our Australian brethren. He concludes in this way:

> There may be difficulties in the interpretation of certain aspects of Scripture, but taken as a whole its message is clear, also in the first chapter of Genesis. Let us beware of the temptation to exchange this clartiy for modern theories, such as those propagated by Van der Linden and Delleman, which seem to be so helpful but in reality land us into thick, unpenetrable fog. It is deplorable that these theories now are advocated in Reformed circles. As we said before: the theories are not new. The only new thing is that they are propagated in our own Reformed circles. And we observe this with great concern. May the Lord grant that all Reformed Churches all over the world have the faith and courage to resist these theories. They are not only unfruitful (for they do not add anything to our knowledge of God's revelation), but can easily become detrimental to the WHOLE Christian faith.

Vervolgens vraag ik Uw aandacht voor een Rooms-Katholieke stem. Kardinaal Ruffini heeft zich in de **Observatoro Romano** gekeerd tegen de opvatting die de uitleg van de H. Schrift afhankelijk maakt van de methode der literaire genres. In zijn **Inside the Council** geeft Robert Kaiser daarvan de volgende vertaling:

> How can anyone suppose that the Church has during nineteen centuries presented the Divine Book to its children without knowing the literary genre in which it was composed, if this is the key to exact interpretation? Such an assertion becomes all the more absurd when one takes into account that a large number of these superior-minded critics not only call for new applications of the theory of literary genres in regard to the inspired books but remit to the future a definitive explanation: that is to say, to the time when one will come to understand better, through the study of history, of archaeology, of ethnology, and of the other sciences, the manner of speaking and writing of the ancients, particularly the Orientals.

Dit brengt D. Grosheide tot de volgende opmerkingen, die we knipten uit het **Gereformeerd Weekblad** van 1 november 1963:

> De kwesties, die op het concilie besproken worden, zijn ten dele nauw verwant aan die, welke in onze kerken aan de orde zijn. Er blijkt ook "onder ons" de laatste jaren een grote belangstelling te zijn voor de methode der literaire genres, inclusief de bronnensplitsing. Wanneer men publikaties, waarin deze gevolgd wordt, leest, komt men tot de gedachte, dat het raadzaam is eerst theologie te studeren vóór men met het lezen van de Bijbel begint. Het verstaan van Gods Woord schijnt een bijzonder ingewikkelde zaak te zijn en van de klaarblijkelijke bedoeling van de Schrift, waarover de Synode van Assen in 1926 heeft gesproken, blijft niet veel over. De vraag lijkt gewettigd, of deze methode van Schriftinterpretatie niet meebrengt, dat, niet de kerk, maar God zelf zijn kinderen eeuwen lang in het onzekere heeft gelaten, hoe zij bijv. Genesis 3 moesten lezen. Ik dacht, dat we van een man als Ruffini nog konden leren, wat de belijdenis van de duidelijkheid van de Schrift inhoudt.

Hierbij laten we het nu. Niet omdat we uitgepraat zouden zijn, maar we willen niet meer van uw geduld vragen. Misschien kunnen we later eens iets schrijven over de uitleg van de H. Schrift in het algemeen. Voorlopig echter volstaan we met het advies de boekjes van Ds. Delleman en dat van Drs. VanderLinden c.s. met grote voorzichtigheid te gebruiken. Wij hopen ook dat het komende rapport aan de Synode van de Gereformeerde Kerken in deze richting zal wijzen.

Palmzondag

Wat zou ik graag de palmen zwaaien,
Nu Gij Uw hoofdstad binnenrijdt,
De weg met voorjaarsbloei bezaaien,
Mijn mantel spreiden als tapijt.

Wat zou ik graag de kind'ren horen:
De meisjes arm aan arm gereid,
De hoge schelle jongenskoren,
Vol eerbied en brutaal jolijt.

Is 't mij ontzegd tot U te komen,
Als Gij straks binnen galoppeert?
Ik zie U in mij wakk're dromen,
Ik hoor hoe alles jubileert.
Misschien dat Gij, hoe ik moog schromen,
Mijn zondig huis voor U begeert.

WILLEM DE MERODE
(1887—1939)

Uit: "De Donkere Bloei" (1926)

Kerken zenden gelukwens naar Goeverneur-Generaal

De Commissie voor correspondentie met de hoge overheid, van de Christian Reformed Churches of Eastern Canada heeft zich met het volgende schrijven tot de Goeverneur-Generaal gewend:

March 11, 1964.

His Excellency
General Georges P. Vanier,
Governor-General of Canada,
Ottawa.

Sir:

On behalf of the Christian Reformed Churches of Eastern Canada, we express to you, as the personal representative of our Gracious Lady, Queen Elizabeth II, our feelings of joy and gratitude at the birth of another Royal Son. May the Lord of nations restore the Mother, prosper the Prince, and bless the entire Royal family on this glad occasion.

Loyally and
affectionately yours,
for these Churches,
John Vriend, Th.B., A.M.

Hierop is het volgende antwoord ontvangen:

Government House,
OTTAWA, Ontario.
13th of March, 1964.

Dear Sir:

I am desired by His Excellency the Governor General to acknowledge receipt of your letter of March 11th which contains an expression of good wishes to Her Majesty The Queen and the Royal Family on the occasion of the birth of a Prince, and to convey to you His Excellency's warm thanks for your kind message.

His Excellency has caused your letter of good wishes to be transmitted to Buckingham Palace to be layed before the Queen.

Yours sincerely,
A. G. Cherrier,
Assistant Secretary
to the Governor General.

The Rev. J. Vriend,
Secr. Christian Reformed Churches
of Eastern Canada.
2 Charles Street,
SIMCOE, Ontario.

Bent U Zalig ?

door Rev. L. T. Schalkwijk

Als stoere Calvinisten ('k hoop, dat U er eentje bent) zijn we geneigd een voorliefde te hebben voor de forse brieven van Paulus, de gespierde taal der profeten, of — in deze weken — de lijdensgeschiedenissen uit de Evangeliën.

Het 9 keer herhaalde "ZALIG", dat Jezus, op een berghelling zittend, voor de belangstellenden heeft uitgesproken, spreekt ons niet zo aan.

Dat woord wekt herinneringen op aan het diensthuis, waar we werden uitgeleid; het doet ons denken aan kaarsvlammetjes en wierook, aan de slappe Zalig Nieuwjaarsgroet van onze Rooms-Katholieke overbuurman-mede-immigrant.

Als dit zo met U is, moet U beslist eens, bij een van onze christelijke boekhandelaren in Canada, voor enkele dollars het musculeuze boekje van Walter Lüthi over "De Zaligsprekingen" kopen. [1])

A LA KUYPER

Deze predikant van de rijkbebeeldhouwde Dom te Bern, Zwitserland, heeft een veelzijdige theologische ontwikkeling achter zich.

Er is veel overeenkomst met die van Dr Abraham Kuyper, die van het reinste modernisme kwam naar de zuiverste orthodoxie.

Kuyper was eerst een vurig aanhanger van Professor Dr J. H. Scholten, die slechts enkele bladzijden van de Evangeliën voor geloofwaardig hield. Met de andere studenten applaudiseerde hij, toen deze professor hautain beweerde, dat Jezus nooit uit het graf te voorschijn was gekomen.

Maar via à Lasco en de piety van een roman (Heir of Redcliffe) en de gelovige gemeente (Pietje Baltus) kwam hij tenslotte terug bij Calvijn.

Iets dergelijks heeft Lüthi doorgemaakt. Hij vertelt er zelf van in het voorwoord van zijn Lukasevangelium: "Het meest linkse theologische liberalisme was toen in de 20-er jaren aan onze theologische faculteit in Bern aan het werk. Als studenten werden wij met het scheermes van de "wetenschappelijkheid" tot bloedens toe geschoren. Het gros van de theologische studenten rilde bij de gedachte aan het predikant-worden. Eén zegen is ons daaruit overgebleven: wij kwamen bij de plaats van de eerste zaligspreking, waar men geestelijk zo arm was, dat men hongerde en dorstte naar een beetje geestelijk voedsel."

Via de piëteit van de Blumhardt's kwam Lüthi tenslotte uit bij Karl Barth: "Zijn dogmatiek met haar onvermoeid wijzen op Christus als Midden der Schrift was voor ons als water uit de rotssteen. Een kennelijke zegen ging door kerk en theologie".

Dit centrum Christus en de overtuiging van de absolute overmacht van het Woord bracht Lüthi ertoe nu in alle onderworpenheid te luisteren naar de boodschap van de Bijbel; om het dan in alle vroomheid te vertalen en toe te passen op onze tijd.

Een geweldige crisis bracht Kuyper tot het faillissement van zijn eigen denken en de volheid van het Evangelie. Zo ook werd Lüthi, na het dieptepunt,, nu een levend Christus- getuige in de dood - liberale Zwitsers Landeskirche; en ver daaroverheen in de Duits-sprekende wereld.

Van 1952 tot 1959 leidde hij echt-bijbelse (een zeldzaamheid) bijbelstudies aan de Kirchentag in Duitsland. Bovendien heeft deze 63-jarige reverend een 30-tal boeken op zijn naam staan. [2])

In de Engelssprekende wereld, ook in Canada, is zijn boodschap eveneens heel hard nodig; vraagt U maar eens naar de woestijnreis met koning Reason en Satire Doubt, die theologische studenten in de Seminaries van de grotere kerkformaties in Canada moeten meemaken.

Het zou mooi zijn, als Lüthi eens een tour langs deze twijfelfabrieken zou kunnen houden. Om een andere reden komt hij misschien ook wel eens voor een tripje naar Canada: zijn oudste zoon is ingenieur in Montreal.

Van Walter Lüthi's werken zijn er tot nog toe 5 in het Engels vertaald. [3])

Wever gaf eerder een 5-tal in het Nederlands uit. [4]) Jammer genoeg zijn deze alle uitverkocht en kan ik U slechts de hoop geven ze nog eens antiquarisch op de kop te tikken. Wever heeft van Lüthi in voorbereiding zijn verklaring op de Romeinenbrief.

In al deze werken wordt de rede onttroond en Christus in het middelpunt geplaatst.

Dit neemt niet weg, dat men wel degelijk moet beseffen, hier niet een Kuyper, maar een à la Kuyper voor zich te hebben.

Kuyper kwam terug tot de zuivere orthodoxie, Lüthi did not come all the way.

Want het is een verschil, of men Calvijn of Barth heeft. Barth staat met het ene been in Schriftgeloof, met het andere in Schriftkritiek. Of, dialectisch gezien, is het meer zo, dat hij met beide benen in beide kampen tegelijk wil staan. Dit verschil is ook aan te voelen in al de werken van Lüthi.

Maar de boodschap klinkt door van de souvereiniteit van Gods openbaring, die ook de nieuwste kritiek "vrolijk zal overleven".

PROCLAMATIE

En deze klaroenstoot is ook voor ons heel belangrijk. Ook wij moeten altijd op onze hoede zijn voor het gevaar van moraliserend denken en niet-christocentrisch gevoelen.

Pfarrer Dr. Walter Lüthi.

Het doet weldadig aan, om dan zo'n mooi boekje als "De Zaligsprekingen" te lezen.

In deze korte, inzichtgevende schetsen vindt U zijn nieuwe houding overal terug.

Er is een felle afwijzing van het modernisme „hij wil weer "van Plato tot het Bijbels Evangelie geraken" (p. 13); hij vecht tegen het flauwe humanisme: goddeloze menslievendheid eindigt in onmenselijkheid" (p. 63). Hier kan Norman Vincent Peale met zijn verpsychologisering van het evangelie niet terecht.

Dit geschrift is geheel bepaald door het zoeken naar de kern van het gelukkig-zijn: daarom is het sterk Christus-gericht. Bij "zalig de zachtmoedigen" wordt dat middelpunt al worstelend gevonden in deze sleutelzin: "In Christus is dus in werkelijkheid de derde zaligspreking niet weerlegd, maar bevestigd en vervuld" (p. 44). Zuiver als kristal is in dit verband ook deze opmerking: "De barmhartigen, dat zijn degenen, die Christus' erbarming ondervonden hebben" (p. 65).

In het onderworpen luisteren naar de Schrift komt Lüthi als vanzelf telkens weer tot het Schrift-met-Schrift vergelijken.

U moet eens het stukje lezen over Mozes, bij spreuk no. 4, "zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid". Lüthi heeft de eenheid van de 66 Bijbelboeken als een blij kind weer gevonden.

Hij is diep overtuigd van de aktualiteit van dit Woord, daarom zijn zijn toepassingen niet geforceerd, maar vloeien zij als vanzelf uit zijn ontdekkingen voort.

Hier is een gelovig predikant met een rijke levenservaring en veel mensenkennis aan het woord.

Tenslotte zult U zich bij hem thuis voelen als af en toe onze ouwe, trouwe Heidelberger wordt geciteerd (p. 18, 98 e.d.).

ZUIVERE KOEK

Aangezien Lüthi did not come all the way, à la Kuyper, kunt U ook weer niet al te veel verwachten bij de behandeling van dit stuk uit de Bergrede. Ik bedoel nu niet enkele exegetische (p. 11, 12) of linguistische (p. 46, 86) kwesties.

Maar men hoeft geen zuiveraar te zijn, om aan te voelen, dat hier niet alles in de haak is.

Op de keper beschouwd is het — hoewel in Friesland uitgegeven — echt niet allemaal "zuvere koek", wat U voorgezet wordt.

Maar U staat toch wel zo stevig op de schaatsen, dat U deze 9-zaligsprekingen-tocht met Lüthi kunt maken, zonder te wankelen in het geloof der vaderen.

Paulus zou zeggen: lees het gerust, hoor, om dan het goede te behouden.

Men ontdekt een vaag pacifisme bij het vredestichter-stukje op blz. 90 en 91. Wat denkt U hiervan? "De Christian zal in de strijd tegen de uitbreiding van de atoombewapening behoren bij degenen, die hieraan tegenstand bieden." En de Christen moet het dan maar op de koop toe nemen, dat hij hierdoor de tegenstander begunstigt. (p 91). Lüthi haalt daar wel erg het vredestichten als burger en als overheid door elkaar.

Verder zult U zich beangst afvragen, of Walter Lüthi een tik van Barth's ontzagwekkende alverzoenings-molen te pakken heeft gekregen: Van een Indier, nietchristen, die toch voor de paria's opkwam, zegt hij: "Christus nu belooft aan deze allen, die voor de gerechtigheid offers brengen, de gelukzaligheid van het Koninkrijk der hemelen (p. 97)

Soms zou je, al lezende, geneigd zijn om te spreken van de "triomf der genade by Walter Lüthi" (v.p. 86).

Wellicht verschilt U met hem over zijn idee van het Rijk Gods; of verkeert U in raadselen, wat zijn idee hierover toch wel is.

Jammer ook, dat bij de laatste hap, de laatste zin, iets in mijn keel bleef steken: een of ander onverteerbaar brokje in de koek. Probeert U zelf eens: "De zachtmoedigen zullen de aarde beërven; de armen is echter het Koninkrijk der hemelen beloofd". (p. 104) Je dacht zo, dat aan dit rijtje mensen, die allemaal op elkaar lijken, hetzelfde beloofd werd in verschillende bewoordingen.

KONKLUSIE I

Lüthi heeft zijn onderwerp niet uitgeput, maar geeft een inleiding op het klimaat van de zaligsprekingen. Als U deze woorden van Jezus mooi uiteengerafeld wilt hebben, kunt U hier niet terecht. Hij haalt de mooie bloem niet uit elkaar, laat U echter wel — wat belangrijker kan zijn — even eraan ruiken. Als U met een geestelijk open neus leest, zult U de hemelse geur ruiken, die Lüthi hier geroken heeft.

Ja, al zou hij het zelf nooit toegeven, ik vind Walter Lüthi zelf een beetje lijken op dat rijtje mensen, dat in de zaligsprekingen genoemd wordt.

Hoewel deze farmer's boy uit het Emmental vele boeken geschreven heeft, vele drukken en vertalingen ervan beleefde, een bekend redenaar is en een ere-doctorstitel ontving, is hij niet een "big shot" geworden, maar heel gewoon gebleven: zachtmoedig, deemoedig, een echte pastor. Een oude, arme weduwe in de gemeente is voor hem heus niet te gering voor een lang bezoek. Hij vindt zichzelf slechts één van de vele "Diener am Wort".

KONKLUSIE II

Hierbij dank ik de redaktie van CC hartelijk, dat zij mij dit boekje onder de ogen heeft gebracht. Het was profijtelijk, om door deze gemoedelijke, evangelische figuur met de neus op dit bijbelgedeelte geduwd te worden.

'k Zou zeggen: laat U het zich ook eens welgevallen. Dat humanisten en dergelijke pseudo-christenen de zaligsprekingen verknoeien, geeft ons geen recht om met het badwater deze heerlijke, heilige woorden van het Kind van Bethlehem overboord te gooien. Het moet deel uitmaken van onze geestelijke (hut-)baggage.

Terwijl U deze hint leest, gaat U vanzelf ook allerlei toepassingen op onze situatie hier in Canada maken.

Wie denkt bij "de vervolgden om der gerechtigheid wil" niet aan het moeizame werk van de "Committee for Justice and Liberty"?

En als Lüthi zegt, dat in onze Westerse wereld laster en journalistieke steniging de meest algemene vormen van vervolging zijn, is dit erg up to date: een spokesman van een Labor Council brandmerkte enige dagen geleden de Christian Labour Association als een "pseudo-facist organization"! (Calgary Herald, Jan. 25, 1964).

En als U denkt aan het geld, dat nodig is om onze kerken en christelijke scholen te runnen, weten we allen, dat ook hier in Canada, het Christen-zijn niet het gemakkelijkste, maar wel het mooiste is.

Zo ga je zelf, al lezende, die zaligsprekingen vertalen voor onze tijd, b.v.:

Zalig die immigranten,
die arm zijn aan dollars,
om het Koninkrijk Gods,
want zij zijn
de echt-geslaagden.

---

[1]) "De Zaligsprekingen", door Walter Lüthi. Uitg. T. Wever, Franeker; 104 blz.; Prijs h. fl. 5.90.

[2]) Uitgegeven door Friedrich Reinhart AG, Missionsstrasse 36, Basel, Switserland.

[3]) Oliver and Boyd, 14 High Street, Edinburgh, Scotland. Published: John, Romans, the Sermon on the Mount, the Lord's Prayer. (all of these available).

[4]) Nehemia, Habakuk, Maleachi, Johannes, Het Onze Vader. Ook verscheen bij Bijleveld, Utrecht: Daniel, De Bergrede (gene bericht ontvangen, of nog voorradig). Voorhoeve, Den Haag gaf uit: Het feest gaat door. (uitverkocht) Het gesloten huwelijk (voorradig, h. fl. 0.75)

De Vreemde Reis van de Zilveren Vis

door Douglas Omand

(Can. Scene) — Hoe is toch de spiering — dat kleine, zilveren zoutwatervisje uit de wateren van de Atlantische kust — in de afgelegen meren in de binnenlanden van Canada gekomen. Duizenden jaren geleden waren geheel Canada en het Noordoosten van de Verenigde Staten door een geweldige, mijlendikke gletsjer bedekt. Onderzoekingen hebben uitgewezen, dat er tenminste driemaal grote ijsmassa's langzaam uit het noorden zuidwaarts gezakt zijn. De sporen die de laatste heeft achtergelaten heeft de geleerden in staat gesteld enigszins te reconstrueren wat er nu eigenlijk is gebeurd.

Vanuit een centraal gelegen punt in het noorden van Quebec begon de ijsmassa zich zuidwaarts te bewegen. Door het geweldige gewicht en de grote kracht werd de aardlaag van de rotsen geschaafd, de uithollingen voor de meeste van onze noordelijke meren gevormd en reusachtige rotsen en keien honderden mijlen meegevoerd. Na duizend jaar hield de klimaatverandering, waardoor de gletsjer was veroorzaakt, op te bestaan en begon het ijs langzaam te verdwijnen. Met het smelten van het ijs vormden zich reusachtige meren, die door de valleien van de Mississippi en St. Lawrence naar zee stroomden. Een groot deel van de vruchtbare grond in de gebieden rondom de grote meren, is daar terecht gekomen toen zij de bodem vormden van dit reusachtige meer, direct na de ijstijd.

Het lijkt haast ongelooflijk, maar door het gewicht van het ijs was het land werkelijk in elkaar gedrukt geworden. Een groot deel van de St. Lawrence en Ottawa valleien was onder de zeespiegel komen te liggen en er vormden zich reusachtige fjorden van de Atlantische Oceaan. Later begon het land weer langzaam te rijzen, welk proces nog steeds doorgaat. Rivierbeddingen kwamen daardoor droog te liggen en allerlei soorten vis konden niet meer naar zee terug en bleven opgesloten in de door de ijsgletsjers gevormde meren.

Voor een vis is de overgang van zout naar zoet water zeer drastisch en maar enkele soorten overleven het. De zalm, spiering en zeepik zijn daarin geslaagd en de spiering in Muskrat Lake en Golden Lake in de Ottawa Valley zijn afstammelingen van de vissen, die daar zijn achtergebleven door het langzame rijzen van het werelddeel, toen het reusachtige gewicht van de gletsjer was verdwenen. In de laatste veertig jaren heeft men ook spiering uitgezet, waardoor men ze thans overal in de grote meren aantreft.

Voor de visser, die ze 's winters door een gat in het ijs vangt, of ze in het voorjaar bij manden vol met zegen en schepnet uit het water schept, maakt het weinig verschil hoe de spiering in de meren is terechtgekomen, maar voor de geleerden betekent de aanwezigheid van dit kleine visje een schakel in de keten, die nodig is om de machten die ons land hebben gevormd, te begrijpen.

Het vissen op spiering is een geliefkoosde sport op de bevroren meren van Canada. Het is zeer interessant te lezen, hoe deze vissen verhuisd zijn van de oceaan naar onze meren.

(Ontario Department of Lands and Forests Photo)

CRUCIFIXION

Racked by a driving wind
the snow is plastered on the oak tree,
manacled to every niche.
Black oaken arms sag.

Under white heat
from the winter sun
the snow
soddens —
drops
seep from the tree —
rivulets slither snakelike down the stem —
new semen to barren soil.

The appeased sun
secludes itself behind a cloud.
Darkness.
Only the tree remains,
wet, shimmering,
glossy in the dusk
like a black, fresh-born foal.

Lord,
thy water spring
my germination,
let me grow as a new,
white oak,
rock-rooted,
in thy garden.

Or as the black foal,
no longer belly-chained,
but prancing,
led by its sire,
carving rainbows
with every step.

hugh cook
dec. '63

THE CRUCIFIXION

This poem by Hugh Cook is a modern verse. Christ is compared to "snow plastered on the oak tree". Like the snow melts in the winter sun and produces snakelike rivulets down the stem of the tree, so the blood of Christ dropped and "slithered" down the cross. In the darkness the glossy wet bark of the tree is like the colour of a new-born black foal.

Then the poet begins to pray. May this snow water feed him as the roots of a white oak tree. Here several concepts are interwoven. The white is the colour of sanctification. The oak is a symbol of righteousness. The rock reminds us of the two-fold foundation mentioned in the Sermon on the Mount. In the last stanza the poet tries to illustrate the joy of this salvation and deliverance.

There is much I like in his poem: the picture of the *plastered* snow against the oak tree, the lively sketch of the melting snow, its glossy black even in the dak, resulting in the germination of the new white oak and the combination of rock and garden.

Its weakness is that the black foal functions twice and is used as well as description of Christ's blood as of the christian's freedom. This is too much for me. The poet was too much in love with the black foal. The freedom of the last stanza runs away. Hence the line "no longer belly-chained" is not too convincing, nor charming.

Yet, this poem is of daring originality and contains a very positive message: its christian enthusiasm is truly catching and a reminder of the great poetry of the Reformation age. It is a sign of hope, since it is lacking in many modern artists sheltered by the new covenant.

R. Kooistra

Ingezonden

A Double Standard ?

The Christian community is plagued by a serious division within its ranks with respect to the Christian's place and task in the world. There are those who believe that the organizations of men need to acknowledge the authority of the Word of God. Others believe that Christian organization is not at all mandatory.

A closer look at this difference will reveal a curious inconsistency. Both groups will generally agree that the fundamentals of the Christian faith, such as the absolute authority of the Bible and the kingship of Jesus Christ, must be acknowledged. But when it comes to considering organized action in social and political life, the second group claims that this does not at all mean that organizations must be Christian and thus be guided by the Word of God.

I refer to this position as a curious inconsistency. It is inconsistent because it acknowledges something on the one hand whereas on the other hand it firmly denies the very same thing. It agrees that in the life of the individual Christian the Bible is the absolute standard, but when it comes to collective, organizational action this same standard is not considered to be applicable. However, the Word of God does not in any way allow for such a view. There is nothing in the Bible which gives substance to the idea that the rule for the group is different from the one applying to the individual Christian. The authority of the Word of God is all-inclusive, and nothing exists apart from Jesus Christ.

It is not enough that we confess with the mouth that we believe in the Bible. This faith must be lived in all that we do, including our activities as members of certain organizations. It is not true that when men unite themselves, they, somehow, on account of their larger numbers, are stronger and wiser and are not in need of the grace of God. On the contrary, the Bible gives us ample warning against thinking that might and wisdom consist in numbers. As a matter of fact, the Scripture shows clearly that men's potential for wrong doing increase with numbers.

In short, there is no Biblical ground for the assumption that men have received a double standard, one for their individual life, and another for their organizations.

A CLAC SUPPORTER

P.S. The coming convention of the Christian Labour Association of Canada in Toronto on April 25 will provide you with an excellent opportunity to hear more about this subject.

THE TEAM - UNIVERSITY INDUSTRY AND STUDENTS

(Can. Scene) — The University of Waterloo, Waterloo, Ontario, is the only University in Canada to conduct co-operative education in which students receive practical experience in industry along with their university education. The 'Waterloo Plan', introduced in the engineering course in 1957, is carried out by dividing the calendar year into three semesters (4 months each) so that students spend alternating semesters at industry and at university. While one half of the class is at university, the other half is working in industry. In this way, the university facilities are utilized the year round and industry has a continuity of student trainees.

The overwhelming success of the first program indicates that co-operative education fills a real need for both students and industry and that it works. This year, close to 400 companies and governments agencies will be employing the engineering students; in fact, at times, there have been more job opportunities available than students to fill them.

Encouraged by many people in industry, government and education, the University studied other areas in which co-operative education could fill an educational void. Last fall, students were offered the first co-operative program in the faculty of science — applied physics — and also a *graduate* co-operative program in engineering; engineers in industry may return to university on a part-time basis either to take courses which were not available in their undergradute years or for graduate studies leading to an advanced degree.

This September, the University will introduce a co-operative program in honours mathematics leading to a Bachelor of Arts degree, the first to be offered in the Faculty of Arts. Twenty-nine companies, including most of the nation's life insurance companies, will participate. Computer science and actuarial options will be included in the academic content of the curriculum and students will also receive supervised training with insurance companies and corporations with computer facilities. In announcing the new program, Dr. R. G. Stanton, Chairman of the University's Mathematics Department and Dean of the Faculty of Graduate Studies, said: 'There are so many computer applications which have not yet been developed that the career possibilities in this field have only begun to be realized. The co-operative program in honours mathematics will be identical to our regular courses but will stress the actuarial and computer science options along with the co-operative feature of alternating academic terms with training terms to allow students to earn money and gain experience. Students with first class honours will also be eligible for university scholarships.'

This plan within the Faculty of Arts will not replace the university's conventional arts programs nor is it an extension of the present co-operative plan. It is a totally new concept for education in the social sciences and with the co-operation of business firms and government, the University believes it can make a significant contribution to higher education in Canada.

• SCHERVEN-MIE •

door Go Verburg

(27)

Op háár graven staan bomen: treurberken. Als jonge boompjes hebben ze ze geplant; hoe gaat dat, als je man zelf boomkweker is... Nu zijn het hoge, sterke stammen, maar nog steeds is ze ontroerd, wanneer ze hun Zondagse wandeling naar het kerkhof gemaakt hebben. Het is immers een telkens weerkerend wonder, om de taal te verstaan, die die bomen boven hun graven spreken. Steeds dieper wordt ze ingeleid in het beeld, dat ze toch al gezien heeft toen het eerste boompje op het graf van het eerste Sijtje geplant stond. Geen beter beeld, geen betere boom op een kindergraf, dan juist die treurberk. Witte zuiltjes zijn de stammen, die oprijzen uit de aarde: blank als de zieltjes van de gestorven kinderen. Ja-ja, ze kent haar catechismus en ook háár kinderen dragen de vloek, maar is het dan niet waar, dat ze gereinigd zijn en rein naar boven zijn gegaan?

Ze slikt haar tranen weg, want als dat niet waar was...

En ieder jaar ontspruit de jeugd uit de berken: jong groen, fris als hun kindertjes, toen ze stierven. Zó stierven ze: jong en gezond, zo maar weg... In het najaar, wanneer de dood schijnt te dreigen in de natuur, vallen de bladertjes als gouden lovertjes van die bomen. Juist berken hebben dat geelgouden loof, als geen andere boom. Het lijkt of ze vlammen in de herfstzon en of gouden schijfjes de grafjes bedekken. Hoe heerlijk moet het hierboven zijn, wanneer God in Zijn genade de dood met goud bekleed...

Ze praat daar met geen mens over, want ze vreest, dat haar beelden wat te ingrijpend zijn, wat te ver uitgewerkt. Maar haar gedachten gaan ook dagelijks om met de dood en met het kerkhof. Een berkenboom op een graf: iets mooiers kan ze in deze wereld moeilijk bedenken.

Als Geurt dan binnenstommelt, zegt ze zonder overgang: "Je moest één van die berkenstekjes van Jaapjes graf naar dat meisje van de pottenschipper brengen, Geurt. Ze kan die planten op het graf van haar ouders..."

Hij knikt, Deze gedachte heeft zijn instemming, zonder meer. Wanneer hij een kweekproduct af kan leveren voelt hij zich weer verjongd. Hij is boomkweker en hij was een goed vakman, al zegt hij het zelf.

"Ze kan hem nog groot zien," zegt hij.

Nu is het haar beurt om te knikken. Is het niet zó: Boompje groot, plantertje dood? — Hun bomen zijn nu groot en ze staan op de grens, zij beiden.

Zo kan het gebeuren, dat Geurt Zeilmakers die middag op zijn fiets stapt — hij komt er maar moeilijk meer op, ondanks zijn lange step — en met een jonge berk, waaraan een ferme kluit in een zak gebonden zit, naar het pottenbakkershuis fietst, helemaal boven aan de rivier.

Mie is er even door in de war. Ze herkent de oude man niet, totdat hij zich bekend maakt. "O, de Vader van Jaapje en Sijtje," zegt ze dan zonder erg. Zo leven de oudjes in haar gedachten. Pas wanneer de woorden haar mond uit zijn, schrikt ze er van. Zo iets zég je immers niet...

Maar Geurt Zeilmakers ziet daar niets vreemds in. Hij glimlacht zelfs gelukkig, dat iemand in hem de Vader van zijn kinderen erkent. En zijn kinderen léven immers! Ze hebben ze uitbesteed bij Jezus, omdat ze niet tegen het leven op aarde konden. Straks zullen ze weer bij hen zijn, eeuwig bij de Heer. De Here heeft gegeven, de Here heeft genomen en straks geeft Hij opnieuw... Geloofd zij de Naam des Heren.

"Je moet er wat turfstrooisel overheen gooien," onderwijst hij, wanneer hij naar de aardkluit aan het boompje wijst. Hij wijst met de steel van zijn pijp, net als Vader dat deed. "Er zit vorst in de lucht," gaat hij verder. "En anders vriest'ie kapot."

Wanneer hij al weer uit het gezicht is, voorbij buur Huiberts' hofstee, vraagt Mie zich af, of ze hem wel goed genoeg bedankt heeft en of hij er wel van doordrongen is, dat haar dank ook zijn vrouw geldt, omdat zij het plan maakte. Want hoe langer ze naar het dunne stammetje kijkt, hoe meer verheugd ze is met deze gave. Hoe mooi zal dat zijn boven het graf van Vader en Moeder en... nee, haar broertje heeft nooit een naam gehad. Ze zal morgen dan maar direct het boompje wegbrengen, anders gaat het nog dood. Het was toch haar plan al, om dezer dagen eens naar hun eigen dorp te gaan, om daar haar geluk te beproeven. Ze heeft nu weer voorraad, daarom...

Als ze aan die voorraad denkt, moet ze lachen. Dokter Van Loon was ook een mooie: hij liet haar twee dure Chinese vazen kopen, waarover ze zelf van haar leven niet gedacht zou hebben. Toen ze dat zei, stelde hij haar gerust: "Wanneer je daarmee op het dorp komt," zei hij, "moet je eens aanbellen bij die dokter, die daar woont. Die heeft een vrouw, die stapelgek is op zulke vazen en... je kan die kerel gerust een flinke prijs laten betalen."

Ja-ja! Nou, mevrouw Van Loon zal haar vazen hebben, maar ze wil er geen cent aan verdienen, als hij dat maar weet. Aan die vazen niet en aan hem niet. Hij heeft al zoveel voor haar gedaan! Een week lang hebben ze elke dag een paar uur gezeild; hij heeft haar meegenomen op de motor om aardewerk te kopen in de stad. Hij heeft haar foefjes geleerd, om aan goedkoop aardewerk te komen, want hij wist van het bestaan van de pijpenlommerd. Daar brengen de pottenbakkers hun aardewerk heen, wanneer ze wel voorraad, maar geen afzet en dus geldgebrek hebben. Voor een appel en een ei heeft ze een voorraad, die haar pottenschuur ten naaste bij uitpuilt. Daar doe je wat mee, want er zit op elk stuk dik winst. Ze heeft er Vaders pottenbakkersgerei voor buiten moeten zetten. Dat is wel hard, maar het moest! Ze heeft naar al die dode voorwerpen gestaard, alsof het levende dingen waren: de handdraaischijf; de afsnijdraadjes, de klespan, modelijzertjes, maatstokjes, schijvekoppen, looipannen, een paar hilkers, waar Vader de dikte van het glazuur mee kon meten.

Die hilkers... vroeger mocht ze er mee knikkeren en als Vader er een enkele keer één nodig had, zochten ze hem samen op. Dan stond ze bij de looipan te luisteren: één tik: geschikt voor het glazuren van de buitenkant. Voor de glazuren van de binnenkant moest het glazuurbad dunner zijn. De hilker moest dan tweemaal tegen de bodem tikken. Dan danste ze van vreugde rond: Tweemaal, Vader, tweemaal!

Nu staat dat allemaal bij de turfmoffel; naast de stapel schutters en leggers, die etage-gewijs werden opgebouwd in de oven, wanneer Vader een voorraad aardewerk gedraaid had en ging bakken. De schutters steunden de leggers en op die leggers stond het ongebakken, gelooide aardewerk. Zodoende stond elk stuk vrij van het andere.

Ze glimlacht, wanneer ze bedenkt hoeveel ze wel van het vak af weet. "Je wordt al aardig slagwijs," zei Vader wel eens. Nu weet ze dat zelf ook: ze is al een heel eind slagwijs.

Zal ze nu het gereedschap verkopen? Och, wat zou het: opbrengen doet het bijna niets en misschien zal ze in de toekomst nog eens helemaal slagwijs willen worden. Een kommetje kan ze al draaien, maar ze zou zo graag ook wat siergoed leren maken en dat dan looien met eigen kleuren, naar eigen smaak. Is het zo gek, om als vrouw pottenbakster te willen zijn? Het is immers een kunstenaarsvak, een artistenberoep.

"Verkopen maar, die rommel," zei dokter Van Loon. Maar ze doet het niet, al zal ze hem nooit kunnen vertellen waaróm niet. In de toekomst wil ze het vak zó goed kennen, dat ze kunstwerkjes kan maken, als... als... pijpentestjes. Bah, waarom pijpentestjes? Ja toch, want dat kapotte testje is wel weer heel, zelfs heel aardig heel, maar het is een legpuzzle geweest om het weer zover te krijgen en het blijft een landkaart van barstjes en scheurtjes. Op een afstand lijkt het heel wat, maar van dichtbij zie je alle foutjes duidelijk. Ze wil ooit nog eens een bakje maken, dat precies eender is en zonder al die dagelijkse herinnering aan eigen schuld.

Hoe komt het toch, dat ze dagelijks met dat geschonden bakje bezig is? Ze heeft het eerst op de schoorsteenmantel gezet, om te drogen. Nu staat het er weer, hoewel ze het een dag in de kast opborg. Ze wil er niet en ze wil er toch weer wél naar kijken. Ze móet er naar kijken en dan ziet ze over dat bakje heen de schim van een jonge schipper, die staat te vloeken en aan te gaan als een beest. Waarom wil ze dat zien? Dat wil ze niet! Ze wil liever achter dat testje zijn beeld zien, zoals het was in de roef. Dáárom zet ze het op de schoorsteen.

Maar ze ziet achter het gebarsten bakje het vloekbeest en de zuiplap. Vandaar dat ze het eens in de kast zette.

Nog staat ze er wel eens mee in haar handen, om het weg te stoppen, diep, diep weg, maar het staat er nog en — vermoedt ze — het zal er blijven staan. Ze zal aan de zoete marteling wennen en er blijvend naar verlangen. Het zijn immers ook stukjes geluk, die ze heeft trachten te lijmen...

Is geschonden geluk nog wel geluk?

Met dat probeem is ze bezig, wanneer ze met het boompje in de ene, een zakje turfmolm uit de pottenschuur in de andere hand, door de verlaten dorpsstraat loopt naar het kerkhof. Ze vergat een schep mee te nemen, maar bedenkt ze met een glimlach, op een kerkhof is altijd een spa te vinden. Zoals de dood bij het leven hoort, zo hoort een spa bij het kerkhof. Het één kan niet bestaan zonder het ander.

Hoe barstend vol problemen is toch het leven. Er valt altijd wel iets te denken.

Ze vindt Melissen, de doodgraver, die daarbij ook koster van de kerk is, in het knokelhuisje.

Melissen is een goeie kerel. Hij kan zonderlinge verhalen vertellen over zijn belevenissen met de doden, maar hij liegt ze stuk voor stuk. Niemand neemt hem dat kwalijk, want hij verteld spannend en wat geeft het, of je liegt, als de mensen het van je weten? "Als je het precies zó vertelt, als de mensen het van je verwachten spreek je de waarheid," beweert Melissen. "De mensen weten van mij, dat ik lieg, dus ze behoeven het alleen maar om te draaien en ze hebben de waarheid. Dat is zo simpel als een leeg graf, zei het spook."

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $4.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $2.00. Eevery word more 5¢.

For "letters under number" $0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

The Lord and Giver of Life entrusted to our care a daughter and sister

MARTHA JUDY

Mr. & Mrs. Peter Nieuwenhuis—Van der Molen.
Sidney Dirk.
George Peter.
Elizabeth Ann.

February 19, 1964.
4511 - 19 Ave. N.W., Calgary, Alta.

With gratitude to God, we announce the birth of our daughter

DONNA LEE

on February 22nd, 1964.

Mr. & Mrs. C. K. Wagenaar.
336 - 38th Street S.W., Calgary, Alberta.

Hebrews 13 : 15.

Mr. & Mrs. T. Vanderveen wish to announce the birth of their second son

RICHARD ALLAN

A brother for Roger.
March 10, 1964.
22 Francis St., Barrie, Ont.

With thanks to God we are happy to announce the birth of our daughter and sister

AUDREY LYDIA

March 12, 1964.

Mr. & Mrs. John M. Kamps.
Wilma.
Billy.
Annette.
Ricky.
Timmy.

223 Hess St. S. Hamilton, Ont.

Engaged:

TRUDY NORG
to
TONY OUWEHAND

March 28th, 1964.
R.R. 4, Hagersville, Ont.
315 Main St. W., Hamilton, Ont.

Wij ontvingen uit Nederland bericht, dat vrijdag 6 maart onze geliefde broeder,

A. J. P. BUITELAAR,

na een langdurig lijden is overleden, in de ouderdom van 61 jaar.

Zijn verlangen bij Jezus te zijn is vervuld.

Fam. N. Vreugdenhil, Simcoe, Ont.
Fam. L. v. Holst, Brantford, Ont.

Op 23 mei hopen wij D.V. met onze geliefde ouders en grootouders

HENDRIK ZANTINGH
en
KLAASJE ZANTINGH—OTTEN

de dag te herdenken dat God hun 35 jaar geleden in het huwelijk verbond. En tevens hoopt op deze dag grootvader Jan Otten zijn 85ste verjaardag te vieren.

Dat zij nog lang gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Mr. & Mrs. Joe Zantingh.
Mr. & Mrs. Harm Kellv.
Rev. & Mrs. John Zantingh.
Mr. & Mrs. Bert Zantingh.
Mr. & Mrs. Bert Van Soelen.
Mr. & Mrs. Richard Zantingh.
Mr. & Mrs. Albert Katerberg.
Mr. & Mrs. Martin Van der Veen.
Henry.
Jurry.
Rhea.
En 24 kleinkinderen.

Receptie aan huis 's middags van 2 tot 5 uur.

Adres: R.R. 2, Smithville, Ont.

With gratitude and thanks to God, we hope to celebrate on March 29th, 1964 the 30th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

JOHANNES DE HAAN
and
ANTJE DE HAAN—KOORNSTRA

It is our prayer that God will bless and spare them for many more years to come.

Their thankful children:
William de Haan.
Hilda and William Vedder and 3 children.
Kenneth and Bep de Haan and 2 children.
Carol and Lewis Triemstra.
Ann de Haan.

P.O. Box 72, Richmond, Ont.

With gratitude to God, we celebrate on March 23, 1964 the 25th wedding anniversary of our beloved parents,

LIEUWE THOMAS DYKSTRA
and
MAAIKE DYKSTRA—DE HAAN

May the Lord bless and keep them for many years for their family.

Chuck.
Mike and Frances Bylsma.
Allan.
Martin.
Teresa.
Shirley.
Raymond.
Frank.
George.
Bob.
Greta.
Wendy.
Jane.
Veronica.
Eddy.

Reception will be held at the Women's Institute Hall in Vineland, commencing 8 P.M., March 28, 1964.

We have an immediate opening for an

APPRENTICE

in our high quality bakery. The right young man will receive a full year's training. Good working conditions, good wages.

Vandenberg's Bake Shop
37 King St. East, Stoney Creek, Ont. Phone: Bus. NO 2-6625, Res. NO 2-7407.

---

570 Acre Farm

Located in the Niagara Area, 20 minute ride to Welland, St. Catharines, Niagara Falls, and one hour ride from Toronto, on a good gravel road ½ mile off main highway.

510 acres clay loam under cultivation, no stones, suitable for growing all types of crops, 60 acre bush and shrubbery, better than average fences, all in one block.

Buildings consist of 7 large metal, modern barns with barn cleaners, automatic feeders, concrete floors, water under pressure, and own power supply in case of emergencies. There are also modern chicken houses to hold 30,000 chickens. Plus large implement shed. 2 ultra modern houses plus 2 houses for hired hands complete the buildings.

130 head of Holstein milking cows bring in $4,000 monthly milk cheque which will be greatly increased when the additional 35 heifers come due in a short time. There are also 40 calves, making a total of 205 head of cattle.

6 good tractors, 2 harvesters, 2 balers, 2 self driven combines plus all smaller machinery, many 2 of a kind, a 44 and 55 can bulk cooler along with an 8 unit milking machine rounds out the equipment.

The total asking price for this farm, which is a rare offering in this growing area, which has ideal climatic conditions for diversified farming, with ready access to major Ontario marketing centres, and an excellent agricultural extension service, along with industrial expansion area which means more and bigger markets, — is $450,000, with $100,000 down. Balance on one 6% mortgage over 20 years back to vendor.

For more information on this farm or our other 50 listings write to

GEO. DUGAN
REALTOR

18 King Street — Welland, Otario

Grateful to the Lord, we hope to commemorate, on Monday, March 23rd, 1964, the 25th wedding anniversary of our dear parents

PETER SPOELSTRA
CLARA SPOELSTRA—ELGERSMA

That He may spare them for each other and for us, for many more years, is the prayer of their thankful children.

Betty.
Ray and Shirley, Randy.
Tena.
Stuart.
Fred.
Paul.
Ruth.
Wendy Lea.

71 Green Road, Stoney Creek, Ont.

Reception to be held at a later date.

Gevraagd, voor direct, een

BEKWAME BROOD- EN BANKETBAKKER

Home Bakery, 116 East St. North, Sarnia, Ont. Vóór 6 uur DI 4-5434, na 6 uur ED 6-3598.

FAMILY WANTED

Man and boy to work on vegetable farm north of Toronto. House available. Year round employment. Apply: Bradbee Farms, Bradford, Ontario.

UPHOLSTERY

Repairing - Restyling - Recovering. Free Estimates - Reasonable Prices. Contractor wall to wall Carpeting. Serving the Niagara Peninsula. H. KRIKKE, 51 Forster St. St. Catharines, Ont. WE 5-6645.

For sale:

75 ACRES

Howick Twp., about 15 miles to Listowel and Harriston, 65 acres workable, good bank barn 50 x 60, pig pen under poultry house, implement shed 20 x 32, separate poultry house 30 x 50, 2 storey. 10 room frame house, water under pressure, central school area. Reasonable downpayment. Contact Ken Graham, Salesman for Lawrence Mcknight Real Estate, Fordwich, Ont., or E. Donkersgoed, Gorrie.

Abonneert U op

Het Zoeklicht

Tijdschrift gewijd aan het onderzoek der Schriften en de tekenen der tijden.

Stichter: Johannes de Heer.

Verschijnt 2 x per maand.

Abonnementsprijs: $2.50 per jaar.

Voor gratis proefnummers schrijf aan: D. Paul, 446 Cummer Ave. Willowdale, Ont.

$2400 Melkgeld per maand en hoger

60 Holstein koeien

250 acre dairy farm met groot melk contract. Grote barn met barn cleaner, silo, machine-schuur, 2 tractors, baler, manure spreader, alle nodige machinerieën die op een grote farm moeten wezen. Reden van verkoop niet genoeg werkkrachten. Groot huis van alle gemakken voorzien, huis geschikt voor twee families. 9 mijl van christelijke school en kerk. Vraagprijs $110,000.00. Downpayment $30,000.00.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Weduwnaar met eigen bedrijf zoekt langs deze weg

IN KENNIS TE KOMEN

met lieve vrouw in de 50. Chr. Ref. Brieven onder no. 1706, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Jongeman zoekt

KENNISMAKING

met eenvoudig meisje, 25-35 jaar, met pos. Chr. beg. en geïnteresseerd in farming. Brieven onder no. 1707, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Ter overname:

PARAPHRASE
HEILIGE SCHRIFT

50 deeltjes, als nieuw, $25.00 en verzendkosten. P.O. Box 65, Penhold, Alta.

Een 100 Acre Farm te koop

Deze farm is een van de beste farms die we ooit gelist hebben. Is gelegen 1 mijl van Embro, 10 mijl van Woodstock en 7 mijl van Ingersoll. Het land is volledig bewerkbaar. De barn en bijgebouwen zijn in excellente conditie, evenals het drie slaapkamers tellende huis, dat van alle gemakken is voorzien.

De vraagprijs is $26.000 met $5.000 down.

Mocht U over het nodige downpayment beschikken, dan kunnen wij U helpen aan het benodigde vee met niets down en in drie jaar te betalen met bank interest. Ook kunt U op deze farm een open melkcontract krijgen met Jersey koeien.

Wij hebben ook een hele lijst van farms van 50 tot 300 acres, rond Woodstock in de Oxford County.

Voor verdere informaties bel: 423-6406.

Mrs. J. Wybenga
BOX 73 BEACHVILLE, ONT.
Vertegenwoordiger van J. A. Willoughby & Sons, Toronto, Ont.

Flinke eenvoudige Winkeljuffrouw gevraagd

Net voorkomen, tussen 25 en 35 jaar. Ervaring gewenst, doch niet noodzakelijk. Schriftelijke of persoonlijke aanmelding bij

DAN DEWAAL'S Jewellers, Imports & Gift Co.
131 King Street — LONDON, ONT. — 438-9212

Auction Sale of Farm Machinery

Wednesday, March 25 — 1 P.M.

HAWKEN FARM EQUIPMENT

South of Arkona on Highway # 7.

Over 80 units to be sold by auction. Consisting of tractors, combines, plows, discs and cultivators, forage equipment, mowers, manure spreaders, rakes, hammer mills. Slightly used Peerless Roll-n-Mix feed mill, fertilizer, sowers & drill, new Snowco Feed-O-Matic feeder wagon for feeder jobs, TV's, electric ranges, and other large household appliances.

Wisconsin engine, chain saws, tractor heat housers & other items.

Also for sale a Minneapolis moline uni combine unit, Minneapolis moline engine drive combine, Case PTO combine, Allis Chalmers combine & Massey Harris Clipper combines, manure spreaders, plows, side rakes, orchard sprayer, etc., that can be used for repairs or repaired for further farm use.

Everything listed at auction prices to the farmer.

Dealers welcome.

BILL ELLIOT, Auctioneer.

REAL ESTATE
JOHN STRUIK

MEMBER TORONTO REAL ESTATE BOARD

SELLING OR BUYING A HOME?
I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE

741-4404 — 241-9171

Representing George Gething Real Estate

ANTI-DUMP DILEMMA

OTTAWA — Het had een korte onbelangrijke visite zullen worden. De Minister van Handel, Mr. Sharp, was geïnviteerd om de Canadese Kamer van Koophandel in Londen toe te spreken en had erop gerekend een speech te maken die men meestal aan Kamer van Koophandel groepen geeft.

Toen kwam Engeland's Minister President, Sir Alec Douglas Home, onverwachts in Ottawa en route naar Washington. Hij maakte publiek bekend dat de problemen van de Anglo-Canadese handel wel uitgevochten zouden worden in gesprekken tussen Mr. Sharp en de Rt. Hon. Edward Heath, Engeland's minister van Handel en Industrie. De Canadezen veranderden hun plannen. Tarief experts werden aan Sharp's gevolg toegevoegd, omdat het voor de hand lag dat de Britten andere dingen ter tafel te brengen hadden dan de aloude cliché's over de Gemenebest's grote gelukkige familie.

Mr. Heath, tussen twee haakjes, was de enige die nog enigszins als vredestichter fungeerde gedurende die moeilijke dagen toen de Canadese politici als magere varkens schreeuwden over het vooruitzicht dat Brittannië tot de Europese Economische Gemeenschap zou toetreden en de Gemenebest-preferenties overboord zou gooien.

Dit was een prettige samenloop van omstandigheden, want de gesprekken die in Londen gevoerd waren konden moeilijk gepasseerd zijn zonder het noemen van de dreigementen die de zogenaamde "Kennedy tariff cutting round" in Geneve zou kunnen uiten.

Als het Kennedy-voorstel eindelijk in beweging komt, dan wordt Canada geconfronteerd met de noodzakelijkheid om een vrij hoge prijs te betalen voor sommige tarief-concessies. Het is misschien niet mogelijk dat de gehéle prijs in Canadese tarief-concessies betaald wordt.

Veel waardevoller voor de Verenigde Staten zou de uitschakeling van Britse preferenties in de Canadese Markt zijn, welke op sommige gefabriceerde goederen de Britse exporteur 'n voorsprong levert van 25%. Deze preferentievoorsprongen zijn niet langer geboden en gezien dat Engeland bereid was ze overboord te werpen bij toetreding tot de Europese Economische Gemeenschap, kan ze moeilijk bezwaar maken indien Canada hetzelfde doet in het belang van een vrijere wereldhandel.

Een ander voornaam onderwerp in Londen gediscuteerd was de oude klacht van het Verenigd Koninkrijk over Canadese "anti-dumping"* rechten. Dit onderwerp is al eerder in het geding geweest maar het heeft groter afmetingen aangenomen sinds de devaluatie van de Canadese dollar. Canada's automatische "anti-dump" wet maakt het onmogelijk voor de Britse exporteur om zijn prijzen zó aantrekkelijk te maken voor de Canadese afnemer dat zij concurrerend zijn tegenover het Canadese produkt.

Indien bepaalde goederen, geproduceerd in Canada, hier verkocht worden voor een lagere prijs dan op de thuismarkt, dan worden speciale rechten gelijk aan het verschil automatisch toegepast. Als een artikel in Engeland b.v. verkocht wordt voor $1.00 en geïmporteerd in Canada voor de prijs van 80 cent, dan betaalt de importeur "dump" rechten van 20 cent plus de gewone rechten op de waarde van $1.00.

We hebben deze "anti-dump" wet 60 jaar gehad. Zij was bestemd om "dumping te voorkomen door de Verenigde Staten en de Amerikanen zijn nog altijd het mikpunt.

Krachtens de General Agreement on Tariffs and Trade (GATT) waar Canada vrijstelling van geniet, moet schade aan eigen industrie bewezen worden, voordat "dumping" rechten worden opgelegd, maar de grote omvang van de import uit de Verenigde Staten maakt het mogelijk dat een Canadese industrie van het toneel verdwijnt, voordat zulk een schade bewezen wordt.

Brittannië heeft herhaaldelijk geëist dat Canadezen zich aan de regel hielden. Maar er is een troef die de Britten schijnbaar niet hebben gezien. Krachtens de GATT wordt de "anti-dump" toegepast niet alleen als er schade aan een gevestigde industrie wordt toegebracht, maar ook aan een industrie die nog niet gevestigd is. De Canadese rechten worden alleen toegepast als een concurrerende industrie 10 procent van de Canadese behoefte vervult. Een groot deel van de import van Brittannië kan voor elke prijs binnen komen omdat het niet als "made in Canada" geklassificeerd wordt.

Er is echter een Britse klacht, die de Canadezen als wettig geneigd zijn te zien. De wederverkoper of groothandelaar in het Verenigd Koninkrijk is grotendeels uitgeschakeld vanwege de geconcentreerde bevolking en korte afstanden. De fabrikant verkoopt rechtstreeks aan de kleinhandelaar voor een prjs met inbegrip van kleine distributie-kosten. Wanneer hij aan Canada verkoopt is het aan de wederverkoper of groothandelaar. Als de prijs aan de kleinhandelaar in Canada hetzelfde zijn zal als de prijs in eigen markt dan moet het artikel geïmporteerd kunnen worden voor een prijs laag genoeg om de kosten en winst van de groothandel te dekken.

* Dumping = In de economie een term die gebruikt wordt voor het verkopen van goederen in grote hoeveelheden aan andere landen voor lagere prijzen dan waarvoor ze in eigen land verkocht worden.

Wanted by April:

SINGLE YOUNG MAN

for modern dairy farm. High wages. Experience with machines necessary. Harry Wierstra, R.R. # 2, Burketon, Ont. Phone 263-2700 Hampton.

APARTMENT FOR RENT

262 Jackson St. W. Also boarders wanted. Call: Mrs. J. Speksnijder, JA 9-8625, Hamilton.

Wanted:

SINGLE MAN

(17 or over), on modern dairy farm. Experience necessary. Good wages plus board and room. Close to Chr. Ref. Church. Letters under No. 1708, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Farmers!

20 GEBRUIKTE TRACTORS

arriveren in Toronto van Engeland, begin april. 1958—1961. Mt. Harvester, Fordson and Ferguson. Komt kijken voor ze naar de dealers gaan. Phone Toronto 251-3418.

EXPERIENCED MARRIED MAN

seeks employment on a dairy or beef farm. Has knowledge of all machinery. W. Burgler, R.R. 2, Loretto (Ont.). Phone: 435-7006 Alliston.

FARMS FOR SALE

170 Acre Farm on Blacktop Road. Good buildings, steel stabling, $25,000, $5,000 down payment.

120 Acres Farm. Good buildings, $18,000, $3,000 down payment.

100 Acres. Building needs some repair. $15,000. Very low down payment.

All these farms are close to school and church.

Contact:

T. C. VAN EYL
R.R. 1, CLIFFORD, ONT.
Tel. 127 W 4 (or 21)

Agent for JOHN BOSVELD, Realtor, Meaford, Ont. Tel. 428

ANTON LAMMERS
Christian Book Centre
36 Longwood North, Hamilton, Ont.

heeft een grote sortering geselecteerde Engelse en Hollandse boeken, bijbels, teksten, grammofoonplaten voor lage prijzen.

Kom en zie zonder enige verplichting.

ZENUWZWAKTE?

Moe, down, onrustig, angstig, opvliegend, kouwelijk, onredelijk, huilbuien. is alles verkeerd, ziet Ge nergens licht, levensmoe? Op grond van onze 38-jarige ervaring garanderen wij volledig succes als U een goede kuur met onze onschad. geneeskruiden Nr. 3 neemt. Desgewenst blanco verpakk.! Ook voor alle andere slep. ziekten prima middelen.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

G. Broos
REALTOR

99 Centre Avenue, Willowdale, Ont.
Phone: Bus. 225-7400; Res. 225-5139

SATISFACTION GUARANTEED BY DEALING THROUGH BROOS

Teachers Wanted

Timothy Christian School Association of Toronto is in need of a

QUALIFIED TEACHING PRINCIPAL

for the new school it hopes to open Sept. '64 in the locality of the Rehoboth Church, Burnhamthorpe Road, Etobicoke.

OTHER QUALIFIED TEACHERS

will be needed for both schools, grades 1-5. Please apply to Timothy Christian School, % E. Meijers, 8 Byng Ave., Rexdale, Ontario.

Calvin Christian Schools, Edmonton, Alberta.

Applications are invited for the position of

PRINCIPAL

(teaching area Social Studies in Junior High)

and for

TEACHERS

in the primary and intermediate grades, for the 1964-65 school term. Applications should be addressed to Mr. A. Munneke, Principal, Calvin Christian School West, or to Mr. P. S. Uitvlugt, Principal, Calvin Christian School East. Mailing address for both is: Box 342, Edmonton, Alberta.

Our enrolment goes over the 300-mark and we need

TEACHERS

as follows:

ONE in the Prim. Dept. to replace one who wants to specialize in Home-making; ONE additional to the 2 we have for 4 & 5; ONE for grade 6; and ONE for grade 8, who is also to teach Soc. St. in 9 & 10. KNOX CHRISTIAN SCHOOL, Bowmanville, Ont.

Due to expansion, the Wallaceburg Calvin Christian School is in need of a

THIRD TEACHER

for the Junior grade by Sept. 1964. Applications to be sent to the Principal Mr. P. Fed[illegible]ema, 138 Blake St., Wallaceburg, Ont.

Haney - Pitt Meadows Christian School Assn., Haney, B.C., will be in need of

A PRINCIPAL and A TEACHER

for grades 1 & 2 and 5 & 6 & 7 for the next term. Please send applications or inquiries to: W. Hamming, Secretary, 12142, 1st Ave., Haney, B.C.

The EMMANUEL SCHOOL OF OSHAWA, ONT., will be in need of a

TEACHER

for grade one (29 pupils). A graduate from a Christian College will be preferred.

Oshawa is a rapidly growing motor city, with two Chr. Ref. Churches.

Please send your applications to the principal, Mr. Wm. R. Rang, R.R. 3, Oshawa, Ont.

The John Knox Christian School of Brockville, Ont., requires a

QUALIFIED TEACHER

for either the lower or the middle grades. Enrolment in either group 30-35 pupils. Applications to be sent to the Secretary, Mr. D. Weima, R.R. 3, Brockville, Ont.

The Canadian Christian School is in need of a

TEACHER

for the intermediate grades. Please send all correspondence, stating experience to the secr. H. Bakker, Box 2117, Smithers, B.C.

Chatham's Calvin Christian School is in need of a

TEACHER

for the intermediate grades, for the 1964-65 school term. We offer attractive salary and pleasant working conditions, in a modern 7-room school. Please send letters of application, stating experience, qualifications and references to Harry Schenk, R.R. 1, Chatham, Ont.

The Timothy Christian School in Barrie, Ont. will be in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the 1964-'65 school year. Please apply or write for information to Mr. B. Schalij, R.R. 1, Thornton, Ont.

The. Brantford Christian School will be in need of

A TEACHER

for the lower or the middle grades, by September 1, 1964. Enrollment in either group will be approximately 25 pupils. Please send your application to the Principal, Mr. J. Kooistra, 407 Marlborough St., Brantford, Ont.

The "John Knox" Christian School, New Westminster, B.C., will be in need of several qualified

MALE & FEMALE TEACHERS

for the primary and intermediate grades, starting September 1964. Kindly send your application, stating qualifications, experience, references and salary requirements to F. Leenstra, Secretary, 8637 - 11th Ave., Burnaby 3, B.C.

THE HOLLAND MARSH CHRISTIAN SCHOOL needs a

QUALIFIED TEACHER

for grades 5 and 6 for the 1964-65 schoolyear. Please send letters of application, stating experience, qualifications and references to R. W. Van Dyke, R.R. 2, Newmarket, Ont.

DUNDAS, ONT.

Due to expansion we have opening for

TWO TEACHERS

for grades 2, 3, and 4. Experience preferred. Please apply to Mr. J. Stronks, Principal, % Calvin Christian School, R.R. 2, Dundas, Ont.

The Immanuel Chr. School at Aylmer, Ont. will be in need of

ONE TEACHER

for the intermediate grades. Starting September 1964. Kindly send your application, stating educational background, experience, references and salary requirements to Mr. Floor Saarloos, Secr., R.R. 1, Kingsmill, Ont.

KERKNIEUWS

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Clinton (bij acclamatie), J. Vriend te Simcoe, Ont.

Bedankt

voor Barrie, J. VanHarmelen te Oshawa (Hebron), Ont.

voor Hamilton I, Ont., E. Heerema te Grand Rapids, Mich.

ZION CHR. REF. CHURCH OSHAWA, ONT.

After the final decisions were made at a congregational meeting held in the Hebron Christian Reformed Church of Oshawa in June, 1963, the institution of the second congregation in that City, the ZION Christian Reformed Church, took place shortly thereafter.

Expectations of the newly founded Church obtaining their own pastor may be described as hopeful.

Calls were extended respectively to the Reverend L. Slofstra from Clinton, Ontario, who declined, and to the Reverend D. N. Habermehl from Newmarket, Ontario, the latter accepting.

The Lord has blessed our young congregation abundantly.

On February 23, 1964 Rev. Habermehl was installed in a service held in the Hebron Christian Reformed Church, conducted by the Rev. J. Van Harmelen and officiated by the Rev. Rienks from Pembroke.

In the afternoon, the Reverend Habermehl preached his inaugural sermon. From Luke 10, our new pastor emphasized on the seventy sent out into every city and place, preaching and praying the Lord of the harvest, for the harvest truly is great but the labourers are few.

A special evening was organized for March 4, 1964 to welcome the new pastor into our midst.

Entertainment by groups and individuals from the various Church Societies made all members experience a delightful evening of Christian Fellowship.

In a farewell address, the Rev. J. Van Harmelen was thanked for the services rendered during the time as counsellor for the ZION congregation. He was presented with a watch as a token of appreciation and remembrance.

The Reverend Habermehl and his family have started a new period in another part of the Lord's Vineyard. It is our earnest prayer that the ministry in his new environment may be blessed and fruitful in the leading of his new congregation in the pastures of God's eternal word to the glorification of His Holy name.

Ted Van der Stoop.

The John Knox Christian School of Woodstock will be in need of

QUALIFIED EXPERIENCED TEACHERS

for the school term 1964-1965. Kindly send your application stating qualifications and salary requirements to Mr. S. Visser, 50 Finkle Street, Woodstock, Ont.

The Calvin Christian School of Trenton is in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the lower grades, by September 1964. Salary according to Ont. Alliance schedule. Five room school. Please send applications or inquiries to: Jack Stam, Secretary, Box 361, Trenton, Ont.

If you can replace a

SICK TEACHER

in Grade 5 for the remainder of the school year and, perhaps, earn an appointment for next year, write and give full information to KNOX CHRISTIAN SCHOOL, Bowmanville, Ont.

Drayton Calvin Chr. School will be in need of

TWO TEACHERS

for the lower & intermediate grades, by Sept. 1964. Applications to be sent to G. Lubberts, Secr., R.R. 2, Drayton, Ont.

The Calvinistic Christian School of Wellandport requests applications of qualified experienced

TEACHERS

for the 1964-65 school year. Applications stating qualifications and present salary to be sent to the principal, Mr. H. K. Bergsma, R.R. 1, Wellandport, Ont.

The ONTARIO ALLIANCE OF CHRISTIAN SCHOOLS has an opening for a

DIRECTOR OF CHRISTIAN EDUCATION in Ontario

Full particulars will be given upon request.

Contact: E. D. Hielema, secretary, 654 Niagara Street, St. Catharines, Ont.

Yearbook 1964 Christian Reformed Church

Het jaarboek van de Chr. Ref. Church ligt weer voor ons en ook het jaar 1963 gaf weer een langzame groei.

Het aantal gezinnen steeg van 56.674 tot 57.327. Het zielental steeg van 256.015 tot 263.178. Het aantal gemeenten nam toe met 12. Het predikantenaantal is 489 (dienstdoende). Verder arbeiden er in zending en hospitalen, Calvin College en Seminary, Education en andere zaken nog 185.

Het aantal emerituspredikanten bedraagt 99.

Het totaal aantal predikanten is 782.

Het aantal plaatsen waar de kerk nog niet georganiseerd is doch waar geregeld gearbeid wordt is 39.

Wat Calvin Seminary betreft is het aantal studenten 134. Een groot aantal eerstejaars is te noemen, namelijk 51. Daartegenover is het aantal derdejaars 23.

Waar het aantal vacatures nog over de honderd is, is er voorlopig nog niet een teveel aan predikanten in de Chr. Ref. Church.

Zeer te betreuren is het dat er ongeveer evenveel personen de Chr. Ref. Church verlieten als er overkwamen van andere kerken of door Evangelisatie-arbeid gewonnen werden. Dit is een zwakke plek in het leven van de Chr. Ref. Church, waarvoor blijkbaar verschillende redenen zijn aan te voeren, gezien wat hierover geschreven werd in verschillende kerkbladen.

GEGEVENS OVER CANADA

Ook Canada ontkomt niet aan dit probleem. In 1963 ontvingen de kerken 521 leden van andere kerken en door evangelisatie. Ze verloren door vertrek naar andere denominaties en door bedanken en afvoering 523. Het bewaren en vermeerderen der kerk is dus wel een bij uitstek moeilijk probleem. Het aantal kerken in Canada bedroeg per 1 januari 1964 146. Het vermeerderde met 3: Scarborough, Ont., Willowdale, Ont. en Oshawa (Zion), Ont., doch verminderde met 2 wegens opheffing der gemeenten in Leamington, Ont. en Kenora, Ont.

Het aantal predikanten bedroeg 128, waarvan 8 home missionaries en één evangelisatiepredikant. Emeritus predikanten kent Canada niet.

Hier laten we nog volgen het overzicht per provincie:

	Januari 1963		Januari 1964	
PROVINCIES	Gezinnen	Zielen	Gezinnen	Zielen
British Columbia	1392	6948	1325	6721
Alberta	2243	12387	2216	11162
Saskatchewan	70	337	67	313
Manitoba	343	1648	341	1712
Quebec	80	432	75	406
New Brunswick	17	99	18	114
Nova Scotia	130	650	130	718
Pince Edward Island	30	179	21	120
Ontario	8173	40733	7934	39578
Totaal	12478	63413	12127	60844

Enkele zendingsposten zijn niet inbegrepen bij deze statistiek.

Persoonlijk krijg ik de indruk dat het met het verstrekken van de juiste gegevens niet zo nauw genomen wordt, b.v. de vier kerken van Nova Scotia hadden zowel in 1963 als voor 1964 gezamenlijk 130 gezinnen. Evenwel geeft de opgave voor 1964 een zielental van 68 minder. Hoe kan dat?

Evenzo Manitoba geeft met 2 gezinnen meer een verminderd zielental van 64. De kerk van Winnipeg geeft met 8 minder gezinnen een verminderd zielental van 110. Langley, B.C. geeft 131 zielen minder, Alliston, Ont. 57 zielen. Al met al blijkt het, dat 36 gemeenten een kleiner aantal zielen hebben vermeld dan het vorige jaar. Soms betreft het een of twee zielen, soms heel wat meer. En het zijn juist de kleinere gemeenten die geregeld verlies hebben te boeken. Zolang ze niet te ver van een grote stad af zijn gaat het nog. Het begint veelal in de verder afgelegen plaatsen.

Dit yearbook is een vraagbaak voor velen betreffende het wel en wee der Chr. Ref. Churches.

A. Bisschop.

CALVIN MEMORIAL CHR. SCHOOL, ST. CATHARINES,

will need

A PRINCIPAL AND TWO TEACHERS

by September 1964.

Applications may be sent to A. Vandermaas, M.D., 10 Norris Place, St. Catharines, Ont.

The John Calvin Christian School Society, Guelph, Ont. will need a

PRINCIPAL

by September 1964. Please write to J. Pranger, Secretary, 6 Dunkirk St., Guelph, Ont.

Sarnia Christian School, Inc.

QUALIFIED MALE AND FEMALE TEACHERS

are invited to apply for the vacancies which will occur by Sept. 1964. Letters to be sent to A. Hengstman, Principal, 764 Murphy, Sarnia, Ont. Details about grades, salaries etc. will be discussed and worked out during the interviews.

The Jarvis Can. Chr. School will be in need of

QUALIFIED TEACHERS

by Sept. 1st, 1964. Please send your applications to the Principal Mr. Th. Bergsma, Box 104, Jarvis, Ont.

The "JOHN KNOX" Christian School, Clarkson, will be in need of

Two Qualified Teachers

for the primary and intermediate grades, starting September 1964.

Clarkson is conveniently located on Highway # 2, approx. 20 miles west of Toronto.

Kindly send your application, stating educational background, experience, references and salary requirements to:

Mrs. E. Geleynse, Secretary, P.O. Box 54, Clarkson, Ont.

THE CLINTON CHRISTIAN SCHOOL is in need of

A PRINCIPAL AND 3 TEACHERS

Clinton is a lively, progressive town, one hour's drive from London and Stratford.

Please send applications to Mr. K. Vanden Heuvel, R.R. # 2, Goderich, Ont.

The JOHN CALVIN CHRISTIAN SCHOOL OF STRATHROY will be in need of a

TEACHER

for the 1964-'65 school term, for one of the primary grades.

Please send your application stating qualifications and references to Mr. J. FABER, Secr., 444 Metcalfe Street, Strathroy, Ontario.

For more detailed information write to the principal Mr. G. H. Bonekamp, 306 Drury Lane, Strathroy, Ont.

THE CALVIN CHRISTIAN SCHOOL OF HAMILTON, ONTARIO, CANADA, invites applications for

TEACHING POSITIONS

in the lower, intermediate and upper level for its nine-room school.

Fringe benefits fully paid.

Please send applications stating qualifications, majors and minors, subject and grade preferences to Mr. L. Witvoet, 38 Malton Dr., Hamilton, Ont., Canada.

The BURLINGTON CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY intends to open its local Christian School in September, 1964, and invites applications for the positions of

A PRINCIPAL AND TWO TEACHERS

Burlington is an attractive residential area between Hamilton and Toronto, two university cities. Address correspondence to Mr. A. Witvoet, 2072 Edinburg Dr., Burlington, Ontario.

Because one of our teachers is going abroad and another plans to continue his studies, the CALVIN CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY OF WILLOWDALE requires for the fall '64 term

TWO TEACHERS

Willowdale is a suburb of Toronto, a university centre. Many opportunities exist in Toronto for evening courses in education and related subjects.

Applications will be received by the secretary,
Mr. S. Smilde,
5775 Yonge Street, Apt. 401,
Willowdale, Ontario.

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

In Calvinist-Contact van 14 febr. lees ik, dat de Redactie van Vrouwen Rubriek maar alleen is overgebleven. Nu, deze noodkreet doet zeker heel wat dames naar de pen grijpen, want alleen praten, dat houd je niet vol. Ik ben niet sterk in cartoons hoor, ik snap de rechte zin er lang niet altijd van. Op papier gaat het nog, je kunt het nog eens over en over lezen, maar de T.V. en radio geeft mij het vreemde gevoel, dat ik niet mee kan komen. Ik zal dus niet proberen een vervolg op de cartoons te geven, maar het laatste onderwerp, dat de Red. noemde, n.l. de vele hongerende kinderen die er op de wereld zijn, heeft mijn gedachten lang bezig gehouden.

In hetzelfde nummer stond ook nog een stuk over "Het diakenambt in een Kerk zonder armen". Dat werd uit Nieuw Zeeland geschreven. Ds. van der Staal heeft het daar over een wereld-diakonaat, waardoor het mogelijk zou zijn om hulp te bieden aan behoeftige streken. Wat zou dat mooi zijn, als er, zoals in Jezus' dagen op aarde, Brood des Levens werd gebracht en tevens vervulling van dagelijkse behoeften. Als het verlenen van die hulp maar niet te lang duurt. Het werkt bij ons meestal zo langzaam, b.v. commissies voor onderzoek, lange rapporten, vergaderingen, nader onderzoek en wat meer. De kinderen die **nu** honger lijden, zijn **dan** ondertussen allang dood. Die gedachte bracht me aan 't mijmeren over het woordje: bewogen. Zijn we **werkelijk** nog bewogen met het leed in deze wereld? We vallen van de ene tragiek in de andere, wat het wereldnieuws betreft. Maar hoe diep raakt het ons nog? Van Jezus lezen we, dat Hij met innerlijke ontferming "bewogen" was, en daar vloeide uit voort, dat Hij wat **deed**. Hij verschafte brood, op korte termijn. Ik vraag me soms af: wat **doen** wij? Wij hebben onze Kerken en onze scholen en het is goed dat ze er zijn, maar komen we nog wel verder? Onze Kerken zijn er toch om het Evangelie uit te dragen in de wereld en onze scholen om onze kinderen op te leiden tot ambassadeurs van Gods Koninkrijk! Tot getuigen in de wereld! En mij bekruipt soms de angst, dat **daar** weinig van terecht komt. Brengt onze Kerk het evangelie wel in de wereld om ons heen, of houden wij het voor onszelf? En onze scholen, lopen die niet groot gevaar het eerste doel voorbij te schieten, door de zorg voor uitbreiding en een kloppende begroting? En wat doen de leden van de Kerk, wat doen **wij?** Zijn we nog wel echt "bewogen" over deze wereld? Met Kerstmis kreeg ik een nieuwe record, daar wil ik één vers van doorgeven, het heet:

DE VRIEND VAN ZONDAARS

Hoe kan de wereld weten, dat
Christus is de Heer,
als wij haar niet vertellen van
Jezus altijd weer.
De Heer wil door de Zijnen tot
het verloorne gaan,
Hij wil dat Zijn gemeente haar
opdracht zal verstaan.

Koor.

Mensen gaan ten onder in hun
nood, velen vinden ongered
de dood.
Dringend spreekt de Heiland: ga
tot hen die 'k min,
Kom, draag Gods Woord de wijde
wereld in.

"Gaat, onderwijst de volken," zo
klonk eenmaal Zijn stem,
maar ik sprak zoveel van anderen,
zo weinig nog van Hem.
Toch moet de wereld weten van
't kruis en 't lege graf,
van Jezus, die voor zondaars Zijn
bloed en leven gaf.

Wij zijn gered, ja amen, maar
zijn wij ook gereed?
Weet men door ons dat Jezus "de
Vriend van zondaars" heet?
O, als 'k met lege handen eens
voor de troon verschijn
van Hem, die mij zo liefheeft, wat
vreeslijk zal dat zijn.

Laat ons opnieuw beginnen, 't is
immers nu nog tijd.
O, laat ons toch getuigen van 't
heil in Hem bereid.
Gaat, predikt Jezus' liefde, nood
zondaars tot Zijn dis,
dan zal de wereld weten wie
Jezus Christus is.

Een klein meisje zat naast me. Toen de laatste woorden gezongen waren keek ze op. Vochtige ogen. Die was "bewogen". En ik dacht terug aan de tijd, dat ik zelf zo klein was. Toen ik vurig wenste later naar Indië te gaan, om kinderen, die het nog niet wisten, te vertellen van Jezus. Indië en zending was toen voor mij één. Er kwam niets van. Alle kinderen gingen niet naar hogere scholen, zoals nu. Indië was onbereikbaar. Daar heb ik nooit iets kunnen doen. Maar er waren dichtbij ook mensen, die moesten weten: "Van 't kruis en 't lege graf". Wat heb ik gedaan! Het was zoals de zusjes zongen: ik sprak zoveel van anderen, zo weinig nog van Hem. Zoals wij deden, zullen zij doen! En wat zullen onze kinderen doen? Wij leven hen voor, en zij volgen. Een Chr. School kan een grote steun zijn in de opvoeding, maar de levensrichting komt uit het gezin. Wij zijn de handwijzers, die de richting aangeven. Is ons opschrift wel duidelijk? En staan wij gericht naar de goede zijde of hangen wij wat uit het lid? Is het nog wel te zien, dat wij wijzen en waarheen? Bewogen zijn over het wel of wee van onze kinderen, bewogen over een wereld, die naar het verderf gaat, over mensen, groot en klein, die geen houvast in 't leven kennen. God geve het ons.

Een lezeres.

ATOMEN VOOR VREDESDOELEINDEN

door John F. Hayes.

(Canadian Scene) — In Douglas Point, aan de oever van het Huron Meer, halverwege tussen het stadje Kincardine in Bruce County en Port Elgin in Ontario wordt atoomgeschiedenis gemaakt. Hier nadert Canada's eerste atoomkrachtcentrale haar voltooiing. Het is een soort, dat gemakkelijk aan omstandigheden in de meeste landen ter wereld kon worden aangepast, omdat het niet het zeer kostbare verrijkte uranium, maar gewoon het natuurlijke uranium gebruikt, dat gemakkelijker verkrijgbaar is, voordeliger en minder problemen met zich meebrengt.

Hoe wordt atoomkracht nu gebruikt om electriciteit op te wekken? De kernreactor zelf is niet meer of minder dan een warmtebron. De brandstof — natuurlijk uranium — wordt heet door de atoomreactie die plaats vindt. Over deze hete uranium wordt zwaar water gevoerd, die de hitte obsorbeert. Dit wordt dan door warmtewisselaars gepompt, waar de warmte wordt overgebracht op gewoon water dat daardoor in stoom veranderd. De stoom op zijn beurt drijft een turbine aan, die met een gewone electrische dynamo is verbonden. De eerste energie die de Ontario Hydro kabels van de atoomkrachtcentrale in Douglas Point zal ontvangen, wordt in 1965 verwacht. Van 1 kerneenheid maakt de centrale in Douglas Point 200.000 kilowatt electriciteit — genoeg voor Ottawa, de hoofdstad van Canada.

Het station wordt gebouwd door de Atomic Energy of Canada, Limited, een regeringsonderneming. Het land werd verstrekt door Ontario Hydro, die tevens dienst doet als bouwopzichter. De kosten bedragen meer dan $ 80 millioen, die, wanneer het vast staat dat alles goed loopt, door Ontario Hydro zal worden overgenomen. Er is een staf van 85 mensen nodig.

De brandstof wordt gebruikt in de vorm van staven, bestaande uit 19 brandstof elementen. Iedere staaf heeft een levensduur van 2 tot 3 jaar in de kernreactor. De uranium komt uit de Nordic Mine in het Elliot Lake district in Ontario. Het zware water dat in Douglas Point als afkoelmiddel wordt gebruikt is ongeveer 10% zwaarder dan gewoon water. Deze vreemde substantie komt in gewoon water voor in de verhouding van slechts 1 op 6000 en wordt in speciaal daartoe ontworpen installaties met gebruikmaking van grote hoeveelheden warmte afgescheiden.

De kosten van atoomkernenergie? Door de aanwezigheid van een tweede reactor in Douglas Point zijn de kosten van de opgewekte energie teruggebracht naar die van de gewone steenkoolcentrales! Bovendien is het zeer belangrijk dat Canada's eerste atoomkernenergiecentrale zo praktisch en economisch is ontworpen, dat ze in vele landen ter wereld zonder veel extra kosten kan worden toegepast. Men is reeds bezig met de plannen voor een dergelijke centrale in Voor-Indië. Wanneer U deze zomer in de omgeving van Georgian Bay komt, moet U vooral niet vergeten dit voorbeeld van de wijze waarop de Canadese atoomgeleerden en ingenieurs de atoomkracht gebruiken voor vredesdoeleinden, te gaan bekijken. Meer dan 100.000 mensen hebben dat reeds gedaan en het gehele plan vanaf een observatiepunt kunnen overzien; er is ook een gedetailleerde maquette van de fabriek te bezichtigen, terwijl er eveneens films ovr de kernenergie worden vertoond.

We kunnen er als Canadezen trots op zijn, dat onze geleerden hun kennis en energie hebben gebruikt om de wereld te maken tot een betere plaats om in te leven en niet om te zoeken naar middelen om deze te vernietigen.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT" PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HET NIEUWE TESTAMENT
(Nieuwe vertaling met woordverklaring.) Ned. Bijbel Gen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. L. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE SLEUTEL TOT HET GEHEIM, door C. L. Lewis.
In korte radiotoespraken geeft Lewis rijke en krachtige gedachten over goed en kwaad, over sexuele moraal, over geloof en christelijke levenshouding.

DE GROTE SCHEIDING, door C. L. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. L. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies gschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.
Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOP, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schoolland.
This very well-known authoress takes the boys and girls along with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

CHRISTIAN CC COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

"MISPLACED LOVE"

ADAPTED FROM AN ARTICLE BY PROF. DR. J. WATERINK

Fairly often we meet cases, where a nice, refined, intellectually developed girl has pledged her love to a young man of doubtful character. As a rule these young men are not of the worst sort, they're not thieves or murderers, but they are unstable. This as a result of the way they have been brought up, or of the way they haven't been brought up. They complete their highschool education with difficulty and either continue their studies, work in an office, or go into business. They never get to place themselves in their actual calling in society. The student doesn't study, even if he, in some inconceivable way, has managed to obtain a bursary, the young man in the office does not make promotion and changes from job to job. The business of the young man is, in most cases, very insignificant. Usually these fellows are broke, they are embittered against society, somewhat critical and uprooted. They dare to say more than anyone else. Often they speak wittily about the shortcomings of others. They demonstrate their independence, but everyone feels that they are people to be pitied. These boys are as a rule quite intelligent, and most people admit: "that boy has great possibilities", but they run into a wall, because they hate anything that is in the least conventional or which possibly reminds them of their youth.

The reaction of society to their behaviour is never favourable, and whoever wishes to lead them in the right path, is looked upon as someone infringing on their freedom.

In short, they feel that their genius has gone unrecognized.

HOW IT GROWS

Now one day a young man as described in the foregoing meets a young girl as we have mentioned previously. The girl is attracted to him for the simple reason that he is different and attracts attention. The girl is fascinated by his courageous criticisms, but she realizes soon enough that he seeks support, and needs help. And especially if the girl does not always wants to walk the well-worn path, then this case becomes interesting. The young man, unconsciously, appeals to her motherly instincts. She is friendly towards him, he becomes fascinated, because she appears to be different than the rest; he lets her know a little of his restlessness and need for support. She feels the impulse to be of help to him. She finds in this young man something she misses in others: he gives her the feeling that he cannot do without her. And soon they become so involved, that she cannot and does not want to withdraw. When the parents find out about it, they are terribly sad. What sort of future will their daughter have with such a boy? And when the parents meet the young man, he notices, involuntarily, their critical attitude, everything in him comes in resistance. And now, of all times, in the presence of these parents he shows himself from his worst side. The parents' grief becomes greater, they refuse to give their permission, — and a conflict is born.

THE SITUATION

In these cases the parents should understand the situation. The girl will feel herself, that he doesn't stand out in society. And from an intelligent girl one would expect that she knows it only too well.

But she pushes away that understanding, that knowledge, and lets her feelings take over; her feelings as woman, whereby she finds something in him that fascinates every woman, namely, something different, his independence, that something out of the ordinary. And besides this, her motherly feelings that she can be of help to him; that he is dependent on her; and that if she lets him go it will go wrong with him. When now these parents take on a disapproving attitude it is something completely understandable. It is logical that these people, who love

(Continued next page)

their daughter, say: "This can't go on; she is consciously going into a life which can't be anything else but misery".

But how will the girl react to this? Well, it will only strengthen the conflict she has with herself. The conflict between mind and feeling.

If you calmly tell a person, who doesn't realize he or she is being led astray, that they are on the wrong track, that person will remain calm also. But speaking angrily to a person, who realizes there is truth in it, such a person will become mad and obstinate. And especially the fact that the girl, about which we are talking, feels that her parents are justified in what they say, that fact makes her mad and stubborn.

We could say, the fact that the girl gets mad, is proof that she, deep down, agrees with her parents.

But now, to get rid of her own uncertainties, she nurses her motherly feelings for her boyfriend, and admires him even more. The situation is so, that long talks and serious warnings really do not help at all, it only makes matters worse.

Parents, in a case like this, are placed in a difficult position. They should welcome him into the family circle, so that he feels at home. As a result, the support he receives, and the confidence he gains, may straighten him out. In which case they live happily ever after. But on the other hand it is possible, that when he has been accepted in the family circle, the girl realizes that his criticism about her family is not at all deserved. She will make the discovery that his attitude is unreasonable, and that she is making a mistake.

Here I want to mention something else. If the girl goes through with it, and she marries him, notwithstanding the objection of her parents, the girl will feel deeply offended. And if she falls into difficulties, which her parents had foreseen, and needs help, she will then have nothing to fall back on.

It is my experience, that in cases where parents are terribly against it, the relationship is seldom broken. The girl goes ahead with it, and her marriage is nothing but misery. I have also experienced that in cases, where parents try to make the best of it, the girl will come to her senses and break the relationship.

Parents must make the best of it. Don't exchange meaningful glances, when he comes out with a ridiculous statement. Don't become irritated when she picks up the tab on their dates.

MAY WE DO THAT?

There are parents who say? "May we do that?" Are we as parents not compelled to use our authority? I can understand how difficult this must be for fathers and mothers. Say, for example, you were at a cottage in the summer with your family. You have told your children time and again not to fool around with the boat; to stay away from it. You have threatened to punish them severely if they disobey. But now one of your boys does take it out, he drifts out toward the middle of the lake, and the boat turns over, someone reaches him at the last moment and pulls him out. He is almost unconscious. Then what do you do? Will you give him the punishment he deserves, or will you bundle him into bed with a nice hot water bottle and give him hot milk to drink? Of course, the latter.

Naturally, the father of the prodigal son probably warned his boy many a time before he left home. But he received him home again with open arms when things went wrong.

"Yes," but you might say, "he was sorry for what he had done". You are absolutely correct. But the daughter is not lost as yet. At this time it is your task to make her see the error of her ways. But you may not do anything to create a distance between you and herself. Try to get her as far as to say: "Father, mother, I was on the wrong track, please forgive me."

Parents, pray for your children.

CONFIDENTIALLY SPEAKING

All kinds of questions may be asked and will be answered in this column. Letters should be addressed to the Editor of "Christian Courier" attention of Con and Ad, and do not need to be signed.

We received a lengthy letter from J. B. from which we discussed the right of women to vote in church in our issue of last week already. Therefore, below we quote only that part which deals with today's subject.

DEAR CON AND AD

"I'm just a bachelor of 36, and have no experiences (in marriage relationship) in such. I know, however, that the Bible says: 'Therefore shall a man leave his father and mother, and shall cleave unto his wife'. It says. His wife; the one which was meant for him, even long before they recognized each other. And then further on it says, 'What therefore God hath joined together, let no man put asunder. Clearly it shows here that it is God who puts man and wife together. Would God than join people together with a different line of thinking?

Often people tell me, that I should be more active at finding myself a wife. I need to go out to more parties, to social meetings, get more acquainted with single women. Something similar is what the bullmoose does during mating season. Do we have to lower ourselves like the animals in the wilderness? We, children of God, with whom He made His covenant, which are placed higher than the angels in heaven? How utterly disgusting must that be in the eyes of God."

J.B.

DEAR J.B.

A question like this is difficult to answer, because there is no difference of opinion as to the divine institution of marriage. No Christian could object to your conviction that God puts man and wife together. Convictions like this, however, should never make us sit back and say, "let's see what's coming".

We all know that Christian living is a gift from above. Yet Christian living is full of activity. In this connection, we would like to take an even stronger example. There is not the slightest doubt among us that salvation is not something that man can perform himself. We know that it is God alone who saves. Yet in Philippians 2 verse 12, we read: "Work out your own salvation with fear and trembling". We don't want to go into a discussion about this particular text, we only want to stress the point that the mandate which we received has two sides. On the one hand it is a gift from God, on the other hand it puts us to work. It is true that God brings man and wife together, it is also true that God builds mankind, and especially his Church, through marriage. This does not mean to say that everyone who remains single, has lost his purpose in life. That is not the point here. The point is that you should clearly see for yourself whether you can serve the Lord best being single or married. If we understand you correctly, then you take it more or less for granted that you are single. This, seemingly to us, is a rather negative attitude. You should think about this seriously, and you should pray about this. We believe that if you are healthy and if there are no extraordinary circumstances in your life, you may find it difficult to convince yourself that you are doing the Lord's will by remaining single. Don't misunderstand us, we don't exclude this possibility. However, if you cannot convince yourself of this point, then you may make it a matter of your prayer that God will lead you to a girl with whom you can build a christian home.

In this connection we would like to quote Rev. R. L. Veenstra from his book "Christian Marriage" (p. 27):

"No matter how outstanding an individual of either sex may be, he or she alone cannot be a cocreator with God. It takes two to perform this tremendous feat. The thing that makes the birth of our Lord Jesus such an earth-shaking miracle is that it is a solitary exception to this universal rule. Only by means of marriage can man become a fair reflection of his Father who is in heaven."

Con Fidential.

Ad. Viser

GOOD FRIDAY

At noon that day became dark
And the light of the sun stole away
It could not bear to shine
On that scene of the uttermost doom
The bleeding Christ was cast out
A wretch between heaven and earth
For heaven refused to accept
Whom the earth had refused to maintain
Good Friday, yes good, I must say
The Priest brought His offering for sin
The prophecies all became real
As set by the Lord for that day
Good Friday, yes good, I may say
Dear Jesus I know it in faith
You went into darkness and torment of death
As result of the curse for my sin
You entered the darkness that day
Deeper and deeper down to the depth
Beyond which you bring me to God
Where your mercy light always shall shine.

John Koopmans

RUSSIA HAS DECLARED WAR

On God, - or on us?

There will be an all-out war on God in the Soviet Union. The communist leaders have observed long enough by now that their efforts to erase religion have had meager or no results. Stronger measures will be taken. It will start from the very bottom, and it will be continued through all spheres of life, until death.

From now on children in kindergarten will be taught that there is not such a thing as God. Pupils in the elementary and higher levels of education will have special courses to free them from religious thoughts. Where there are none, new departments of atheism will be added to universities. In the world of art, special prizes will be offered to those who compose anti-religious overtures. Conventions will be organized to fight religion. Plans are in the making to have different kinds of ceremonies, to replace baptism and funeral services.

The question may arise, why all this activity, if there is no God? If it is the purpose to make people assume that God is a myth, why not just ignore religion?

Recently a minister stated that there are more Christians in Russia at present than ever before. He could be right. Although it will be very difficult, if not impossible, to make a correct count of the Christians behind the Iron Curtain. But he could be right. History has made it very clear that when faith is suppressed, it grows stronger. The Romans experienced it already in the early Christian Church. They have tried their very best, the Roman empire has gone long ago, but Christianity proved to be indestructable.

The editor of "The Globe and Mail" was correct when he wrote in the March 5th issue of this paper: "Had the Russian leaders been crafty in their war on religion, they would have studied history, and those countries where there is little religion. The West could have offered them some instructive examples."

This is true. Object to religion, and it will grow strong. Make it attractive, and it will lose its colour. This is not a doctrine, these are the facts.

Russia has declared war on God.

Or on us?

It is simply ridiculous to think that anyone or any state or combination of states could declare war on God. God laughs at such a thought or such an effort.

Did Russia declare war on us?

That minister, who said that today there are more Christians in Russia than ever before, could be right. But watch! The effect of such a statement can at least put us at ease. On hearing such things we can easily smile at each other and say, "See, it does not work. Let them try their utmost, but they will not be able to ban faith in God." If that would be the case, this war may be senseless in Russia itself, but it will be won among us. If we sit back and conclude that the measures in the Soviet Union are bound to fail, then they may fail in Russia, but they are effective among us.

The Church of Christ is a unity. And in this connection it rings in our ears what the apostle Paul once wrote: "When one member suffers all the members share the suffering." (I Cor. 12:26). We do not know how many Christians there are in the Soviet Union, but we do know that there are still many who belong to that Body of Christ, which is called the Church. There are still many for whom God is everything. They are ours and we are theirs. And when war is declared on them, it is declared on us.

"How long, Oh God, shall the adversary reproach?"

D.F.

Remember Thy congregation, which Thou hast acquired of old,
which Thou hast redeemed as the tribe of Thy heritage,
this Mount Zion, where Thou art dwelling.

Direct Thy steps to this perpetual ruin;
the enemy has destroyed everything in the sanctuary.
In the midst of Thy appointed place,
the adversaries roared and erected their emblems
for signs
It looks as if one had brought down the axe on brushwood;
all its carved work, too, they have broken down
with axe and hammer.
They have set Thy sanctuary on fire;
they have profaned the dwelling to Thy Name down to
the ground.
They said to themeselves, 'Let us subdue them completely';
they burned all God's meeting places in the land.
We do not see our symbols; there is no longer a prophet,
and none among us know for how long.
How long, O God, shall the adversary reproach?
Shall the enemy disdain Thy Name forever?
Why dost Thou hold back Thy hand, even Thy right hand?
(Draw it) out of Thy bosom; make an end.

Arise, O God, plead Thy cause;
remember the insults which the fools have hurled at
Thee all day long.
Do not forget the clamor of Thy enemies,
the noise of Thy adversaries that keeps on increasing.

From Psalm 74 in the Berkeley Version.

Despite every pressure exerted against it, church attendance has grown to acceptability in Soviet satellite states.

GOSPEL FILMS, INC.

Gospel Films, Inc. of Muskegon, Michigan, announced recently that Billy Zeoli has been elected President to succeed Jack Sonneveldt who served as President of the company for 13 years, and who now serves as Chairman of the Board of Directors.

Mr. Zeoli has been associated with Gospel Films, Inc. as a member of its Board of Directors since 1958, and in 1960, accepted a full-time position as Vice President in Charge of Youth Films.

A native of Philadelphia, 31-year-old Zeoli has a broad experience in Christian work. After graduating from the Philadelphia College of the Bible, and Wheaton College, he served for five years as Executive Director of Youth for Christ in Indianapolis and also as Executive Secretary for the Billy Graham Crusade in that city. Long recognized as one of this country's leading youth speakers, Mr. Zeoli is also in demand as a speaker for Government leaders and has ministered to the Air Force of the United States.

While directing Gospel Films, Inc. Youth Films Division, Zeoli produced several award-winning films including, "The Big Blast", in co-operation with the United States Air Force, and "The Tony Fontane Story", winner of the six highest awards for religious films in 1963. "Play For Keeps" is Mr. Zeoli's most recent production. This documentary sports film features action shots and the vibrant Christian testimony of 5 of the world's top professional athletes including Bill Glass of the Cleveland Browns Football Team, Ray Berry of the Baltimore Colts, Alvin Dark of the San Francisco Giants, Bobby Richardson of the New York Yankees, and Bill Wade, quarterback of the World's Champion Chicago Bears.

Succeeding Zeoli as Gospel Films' Vice President of Youth Films is Al Kuhnle who, for many years, has been one of this country's outstanding speakers, and is a recognized authority on teenagers. Mr. Kuhnle has coached two National Championship Bible Quiz Teams, travelled extensively in Europe, as well as edited a magazine for teenagers.

Other members of Gospel Films' Executive Staff, who serve as Vice Presidents and Department heads, are Charles Peterman, who supervises the distribution of more than 35 feature productions through 46 distributors and 316 agents located in strategic areas across North America, and Joe Weatherly who directs the company's missionary outreach.

Long a leader in the production of Christian films for churches in America, Gospel Films, Inc. has not lost sight of its responsibility to young people across-the-world. In addition to offering its film to high school assemblies, free of charge, its films are shown in 20 languages, in 95 countries around the world.

Gospel Films, Inc., under the leadership of its new President, Billy Zeoli, will soon release "God's Country", featuring Tony Fontane, and also a dynamic new teenage film as yet not titled.

Spring in Canada: A Time of D

Spring in Canada is a time of discovery — a time for investigation. How soft is a lamb? How easy to catch? Perhaps the lambs are wondering, too . . . . Below, members of Admiral Drake's flotilla test their working gear before sailing off to explore a sunny new world.

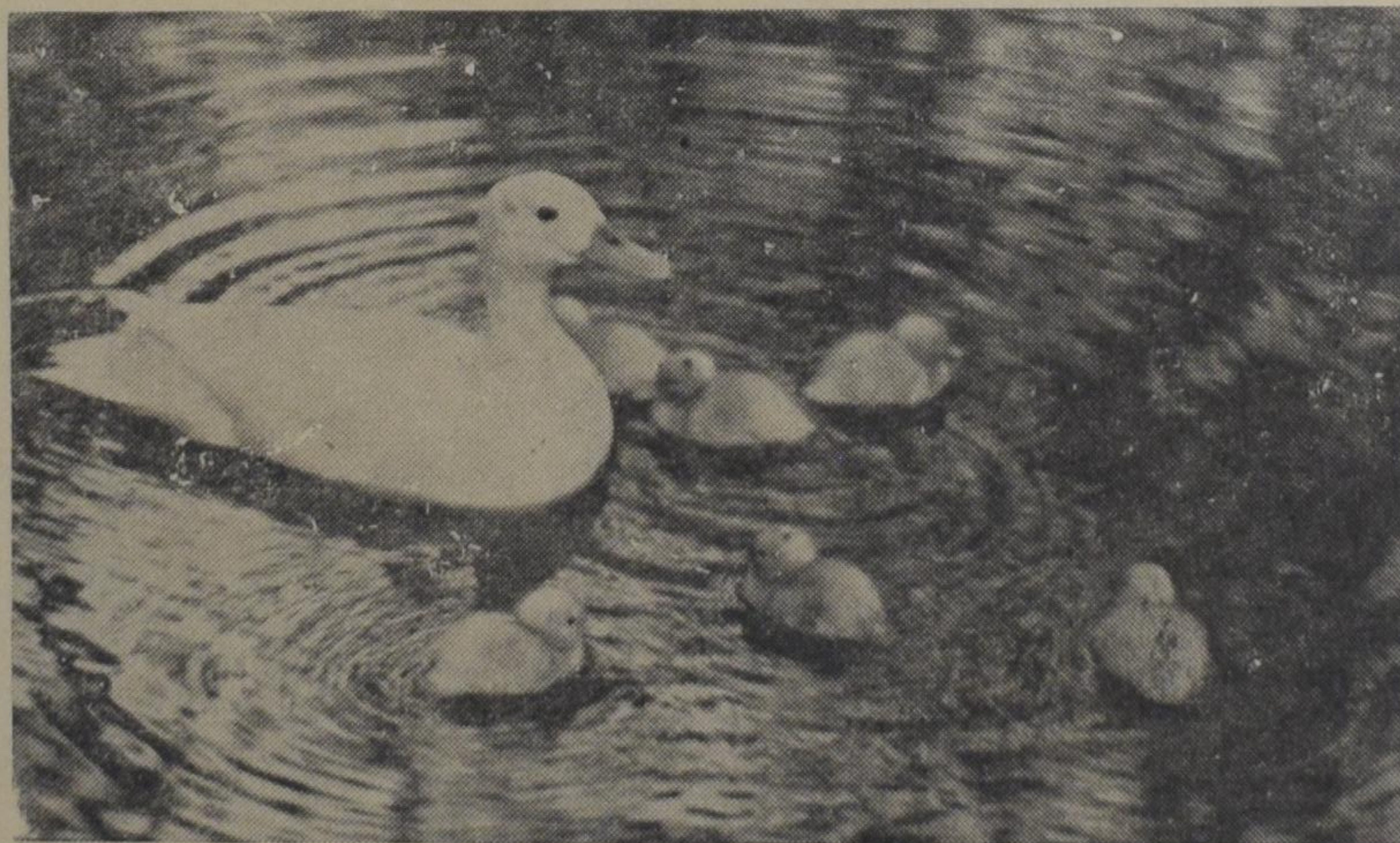

Spring comes to Canada ir
little girl watches spring
tulip. A prairie rancher
as bawling calves bring s
winter of silence and sno
finds an idle student gazin
mountains and, for a mor
coast fisherman, skilfully
shades his eyes against th
ling on blue water. And
of an Ontario wood an
leaves at last triumphant
two crooked, black twigs
edge of a hollow of melti

Time of Discovery

umb?
rs of
unny

Spring comes to Canada in a thousand different ways. A little girl watches spring unfold in the deep bowl of a tulip. A prairie rancher pauses on his way to the barns as bawling calves bring sound again to the land after a winter of silence and snow. A British Columbia teacher finds an idle student gazing out a school window at far-off mountains and, for a moment, gazes idly, too. An east-coast fisherman, skilfully untangling a worn winter net, shades his eyes against the glare of warm sunlight sparkling on blue water. And deep in the sun-shafted silence of an Ontario wood an artist, trying to capture spring, leaves at last triumphant with a delicate water-colour of two crooked, black twigs standing sturdy and alone at the edge of a hollow of melting, soft-shadowed snow.

National Film Board of Canada Photos

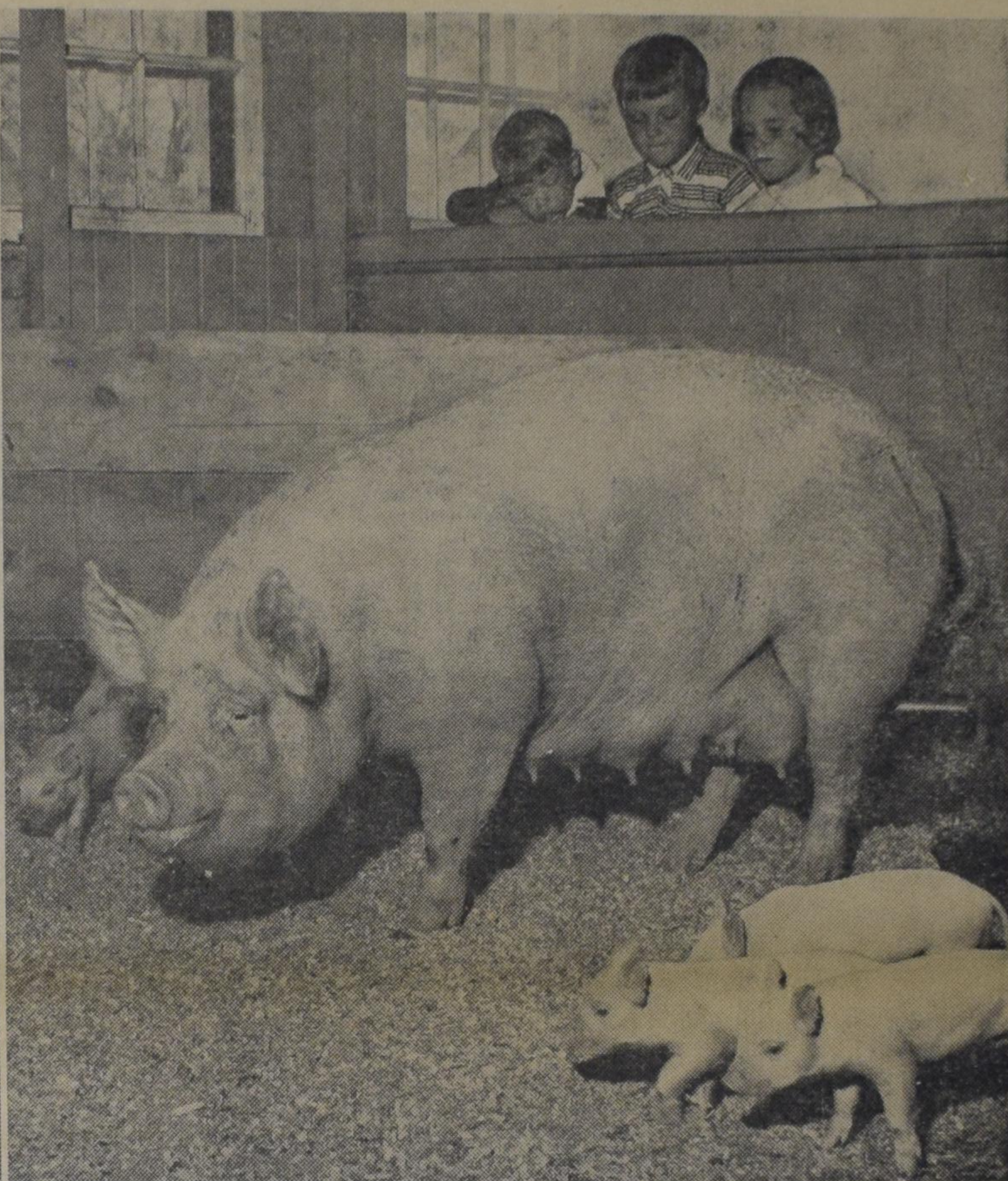

For many Canadians, spring comes in a visit to the farm. For Ottawa children, the farm means the Central Experimental Farm. There, youth sees youth awaken to spring. Even a worldly old sow permits herself to smile in pride over what is still, despite its universality each spring, quite an accomplishment.

Dr. P. Y. DE JONG   Rev. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA   Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE GOSPEL OF MARK

No. 25

THE KING PREPARES FOR HIS DEATH

Mark 14:1-31

BACKGROUND NOTES

The long Scripture portion before us contains many and different details. We should therefore sharply keep in mind the main theme, the leading thought, which can be found in all of them.

The many persons who play a role in this story should not confuse you. They are not the people who lead the events. Mark is not telling about them, but about the King. We have learned that it was his particular purpose in writing his gospel to describe the King.

In the title we have tried to express what is going on in the 31 verses of the 14th chapter: "The King prepares for His death". Let us go over the whole story before we start with the outline itself. In comparing verses 1 and 2 with 10 and 11 you will find the King, going His own way. The leaders of the people decided that Jesus would not die on the feast, but Judas was used to change the plans, for the Lamb had to be slain on Passover. The anointment of Jesus in Bethany was in itself a preparation for His burial. The preparation for and the institution of the Lord's Supper should be seen in that same light of the King, preparing for His death.

All details are closely related. They show the King in His greatness. He knows what is going to happen, and He leads all facts to His end. Notice the strong contrast with the enemies who have different plans, and also with the disciples who do not understand their King at all and are talking about things they do not know.

The King was prophecied in the Old Testament. His passion was also foretold there. Make clear that the King was going to die according to the Scriptures. He wanted to do the will of the Father revealed in His Word, and therefore He wanted to prepare for His death. Because of His atoning death on the cross, He became our glorious King forever.

THE OUTLINE

Powerless hatred, vs. 1 and 2.

The enemies are firmly dissolved to kill Jesus. Was it up to them to put the Lord to death? Why not? Why did they deem it better to wait until after the feast? Was that plan dangerous? To what extent? These two verses serve as an introduction to Mark's description of Jesus' suffering. Show the deep meaning of this introduction. Make clear that Mark does not want to tell about the enemies but about the Lord!

Anointed for the burial, vs. 3-9.

Do not confuse this narrative with that in Luke 7:36-50. The woman in both stories can not be the same. Simon "the leper" was probably one who had been healed by Jesus, related to friends of Jesus in Bethany. Who were they? The woman is Mary, Lazarus' sister. (see John 12). Describe what happened. She wanted to show her faith and love in pure devotion to her Lord. It is amazing how costly her offer was. One pence was a labourer's wage for one day. Notice how Jesus explained what Mary did. "She is come aforehand to anoint my body to the burying". The question whether Mary understood her deed herself is out of place here. Only Christ knew what happened and why. He was preparing for His death. Explain his words about the poor. What should we learn from them? Did the criticism hurt the Lord? Notice how He, forgetting Himself, tried to defend Mary against it. Explain vs. 9 separately. To what extent is this word being fulfilled? Is mentioning her name or work sufficient? Should we remember her love? Or is more included? and if so, what? Does the indignation of the people in the story accuse us too?

Work of darkness, vs. 10-11.

It seems that Judas, after he heard Jesus speak quite plainly of His burial (vs. 8), realized that his cherished hopes of material riches were doomed. Mark writes, "he was one of the twelve". What did he really mean by that expression? He went to betray Jesus. The result of his contact with the chief priests was that from now on this disciple had to find an opportunity to arrest Jesus. "Not on the feastday" was replaced by "at any time". Who is arranging the time here? Who is making the preparations for the death of the Lamb on the great festival day? Vs. 11 says that the priests were glad when they heard it. Is it possible that the angels were glad too but for quite a different reason? And should we also be glad that the human designs failed and the divine plan was followed?

The Last Supper, vs. 12-25.

Do not overlook vs. 12 with the indication of the day, "when they killed the passover". Which passover? Simply a lamb in every family? In answer to the question of the disciples, Jesus sent two of them forth (see Luke 22:8) with a mysterious mandate. Why so mysterious? Think of what could have happened had Judas known the place. Do you notice that Jesus had made arrangements with the house-owner beforehand? Again, He and nobody else prepared for His death.

The first event in the room is according to Mark the disclosure of the betrayal. "One of you," the Lord said. Nobody thought of Judas. All of them thought of themselves. Are you able to elaborate on this? How should we feel over against our Lord? Betrayal is not far from each one of us either, is it? In His answer to the sad questions of the disciples the Lord stressed again that the betrayer was one of the twelve, even he, "that dippeth with me in the dish". See Ps. 41:9. Explain how the enormity of the crime was indicated in those words. The sin was so great that Jesus uttered his "Woe to that man!" (vs. 21).

Pay much attention to the institution of the Lord's Supper. In giving this sacrament to the church of all ages the Lord was clearly preparing for His death. Can you make clear that the Lord also looked forward beyond His death to His risen life? What is the forward aspect we may discern in the Lord's Supper? and what is its backward reference? (See 1 Cor. 11:26). The new covenant (Jer. 31:31-34) was now sealed in Jesus' blood. (Ex. 24:8; also Isa. 53).

After the Supper, vs. 26-31.

Make sure to know what the hymn was, they sang. Realize that Jesus' singing went out into the night of His suffering. Should we sing in times of adversity? Jesus made His disciples know that all happened according to the Father's will and to the Scriptures. (vs. 27). He warned them seriously beforehand. He was preparing for His death. Did He look beyond it too? How come that the reaction of the disciples was that poor? Do you feel sad about what Peter and the other disciples said? They and we must learn that we have no strength whatsoever in ourselves. How great is Jesus in His serene rest! Picture that strong contrast. The darkness of our sinful life over against the light of Jesus' love and glory. "Other refuge have I none; hangs my helpless soul on Thee!"

Cross Word Puzzle

ACROSS

1. Moves to and fro
5. Triangular piece of glass
10. Fragrant wood: E.I.
12. Slow: mus.
13. Begin
14. Surpass
15. Shell for peas
16. Girl's name
18. Likely
19. Outside of bread
21. Legislative body
24. Winter necessity
28. Dress-maker's fasteners
29. Leaf of a book
30. Poker stake
31. Wandering
32. Devil
34. Jewel
37. Public vehicle
38. Five-dollar bill: sl.
41. Information
43. Trunk of body
45. Person of great power
46. Produce
47. Funeral song
48. Dregs

DOWN

1. Stinging insect
2. Singing voice
3. Urge on
4. Varying weight: Ind.
5. Excuses
6. King: L.
7. "Child of the Sun"
8. —— on it, or hurry
9. Shed, as feathers
11. Commences
17. Owing
19. Formed into a mass, as mud
20. Spine
21. Urial
22. Age
23. Negative
25. Guido's highest note
26. "Promised Land" fountain
27. Little child
29. Freezing
31. Ostrich-like bird
33. Hard, black wood
34. Movable barrier
35. Wicked
36. Insect
38. Independent
39. Little island
40. Bends the head in greeting
42. Droop
44. Heating fuel

ANSWER of last week's Cross Word Puzzle

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(29)

Now R. P. turned full toward her, his faded eyes rheumy and plaintive. "I ain't strong," he whined, "and me and your mamma always come home from them trips with a nice little nest egg—"

The crippled woman stood looking at him, and her dark face was a mask of bitter contempt. "We ain't never going again," she said flatly. "I decided that five years ago when we went the last time. I've told you ever since, we ain't going on no more of them begging trips!"

And with the final announcement, she turned away, and without another glance at the old man, she shuffled out of the shop toward the pathway to the knoll.

And as she went, the thought of the conversation with R. P. died away in her like the intermittent flicker of summer lightning. Word by word, she reviewed the talk with Miss Templeton, and the exultation of that conversation now deepened to a rushing torrent within her.

Chris was going to college!

Straight up the worn pathway to the knoll she went. It was the spot to which her high moments and her low were taken to be reviewed. And never before had she known such a swelling sense of triumph as she now held within her crippled body. This, all of it, the well-used knoll, the misty look of the Blue Mountains at the edge of the horizon, the late sunlight slanting across the varied greens of the spring-touched prairie, they were hers and hers alone.

In the distance, the figure of a man swung along, walking toward the knoll, and Jansie vaguely resented his existence. But he soon disappeared from sight in the contours of the ground that lay between, and she forgot him in her reaching sense of joy.

Nothing seemed impossible in that moment. Tomorrow was already conquered.

Jansie took off her sunbonnet and turned her face to the gold and pink-washed sky. "Thank You," she muttered. "I'm appreciating this here chance for Chris, and," she swallowed in her earnestness, "I'll try to make it up to You some day!" And when she had finished her prayer, she stood there, immobile on the knoll, facing the reaching of the prairie.

It was so that the young man came upon her. At the sight of the still, strange figure on the raised bit of ground, he stood for a moment, unseen, looking at her. Then, turning softly, he went back a little on the way he had come, and came again more loudly, blundering over the sage and last year's dry grass, and came noisily toward the crippled woman.

At the sound of his coming, Jansie turned, her dark face shutting itself before a sweep of irritation. But she stood, waiting for the newcomer to look up from his absorbed efforts to make progress. And as she waited, she braced herself for the look of repelled pity that she had come to expect.

But when the young man had gained the semi-clearing of the knoll, he raised his eyes to the woman, and there was on his quiet face nothing but a friendliness and a wry amusement at his own ineptitude.

Surprise and gratitude went through Jansie. He hadn't even noticed her hump!

"Good evening, Ma'am," and his voice was clear across the open space of earth and sky, "could you, by any chance, show me the path to town?"

Jansie smiled. "It's right there." She pointed to where the pathway led away from the knoll on the other side. "That there path goes to the road."

With chagrined seriousness the man walked ver and looked down at the path. "So there it is!" he said in a tone of disgust. "Now, if it'll just stay there until I'm ready to use it, I'll be borrowing your hillock for a little breathing spell."

Jansie chuckled drily. "That path has been there for years to my certain knowledge," she assured him, and some hidden corner of laughter within her lighted to his fooling. "Won't you have a chair?" she asked and pointed to a large clump of buffalo grass at the edge of the clearing.

The young man chuckled at her response, and looked about him with appreciative eyes. "This is a pretty place," he told her. "I've been walking around on the prairie all afternoon and I've enjoyed it very much. I especially like," he pointed to the horizon, "those long, low, blue-looking hills out there."

Jansie nodded. "Yes, Mamma always called them the Blue Mountains." Then she added, "Mamma was a great one to make things romantic!"

The young man nodded as if this were very logical. "Yes," he said judicially, "I can see that the name fits them." Then he thrust his hands in his pockets and stood, looking for a long moment at that distant line of blue. " 'The mountains shall bring peace to the people,' " he said softly, more to himself than to his listener. " 'And the little hills, by righteousness' ".

At the sound of the strangely majestic words in his clear, quiet voice, Jansie's heart lifted in an involuntary thrill. "I reckon them hills is just mesquites and sage and dusty grass when you get to them," she commented, as if in answer to her own unexepected response of the heart. "I reckon they ain't so romantic when you get there."

The young man laughed a little, then sobered. "But they're beautiful," he told her, and going to the clump of buffalo grass, he settled his long frame and gestured to a place nearby. "Now, if my hostess will just sit down and entertain me, we'll get along with the amenities," he told her solemnly.

Somewhat doubtfully, Jansie eased to a seat on the indicated grassy spot. She waited, her dark face sardonic.

But the young man seemed serenely in command of the situation. "My name is Charles Robertson," he told her without preliminary. "I'm here in Collins to supply for Doctor McLean while he is in Europe."

"You're a preacher?" Jansie asked in surprise.

Charles Robertson's brown eyes smiled across at her. "Well, kind of," he admitted. "I am studying in the seminary at Fort Worth to be a missionary to China."

Jansie felt impelled to answer such frankness with revelations equally frank. "My name," she told him in a hesitant voice, "is Jansie Sanders." "I live," she smiled wryly, "down there in that there shanty. I've lived there all my life."

The man smiled at her. "And your family?" he asked in an interested voice.

"Well, there's Mr. Sanders, he's my stepfather, and Chris and Joe and Willie," Jansie told him, then she added proudly, "Chris is graduating from high school this week."

"Fine!" Charles Robertson clasped strong brown hands about his knees and leaned back to listen. "I assume that Chris is your sister?"

Jansie shook her head. "No," she said slowly, "we ain't really sisters. You see, Chrissie's paw gave her to me before he went away. We heard later that he had died of consumption out west." Then, almost involuntarily, she found herself telling him all about Chris' coming, and then about Annie's death and Joe's weaknesses.

The sun grew big with extinction and presently, only the afterglow held the sky, but Jansie, her gaze held by the strong clasp of those brown hands, talked on. And for the first time in her life, under the gently interested eyes and quiet questions of her listener, she forgot all about her hunched back. She was just a woman, talking out of some strange, hitherto untouched depths of herself to an interested man.

But at last she broke off with an embarrassed laugh of remembrance. "Oh my!" She picked up the long neglected sunbonnet and hastily scrambled to her feet. "Here I sit, taking up your time, Mr. Robertson, and telling you all this stuff about me and mine! And it's almost dark!"

Charles Robertson threw down the twig with which he had been stirring at the roots of the grass about him. "It's been a pleasure to have your confidence, Miss Jansie." He stood up, and stood smiling at her through the early dusk. "And now, if you'll let me, I'll see to it that you get safely home."

Jansie nodded curtly, and led the way down the pathway from the knoll. There was suddenly within her only the consciousness of her deformity and the desperate wish to cover the little distance to the shanty without awkwardness.

As if he sensed her change of mood and the troubled uncertainty of her thoughts, the man remarked, "Do you know, I've really enjoyed hearing about your family. You see," his voice was quiet at her shoulder as he stepped a bit behind her in the path, "I have no family at all."

(To be continued.)

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN MARCH

No. 102

Author: Dr. M. Niemeyer.

Black: 7 pieces

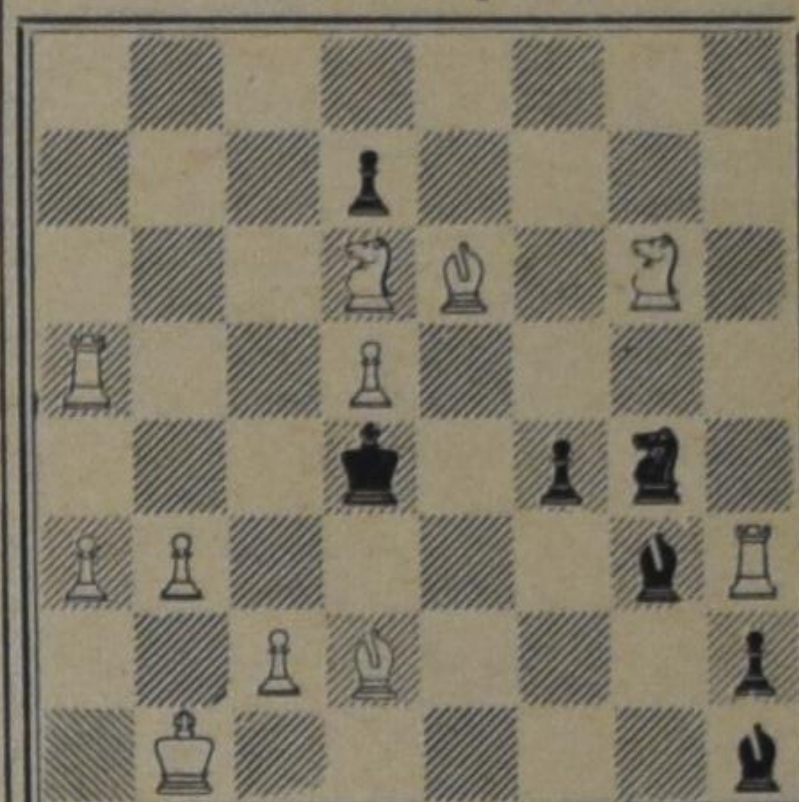

White: 11 pieces

White to play and mate in three moves. (3 points)

No. 103

Author: P. Layer.
First Publication.

Black: 13 pieces

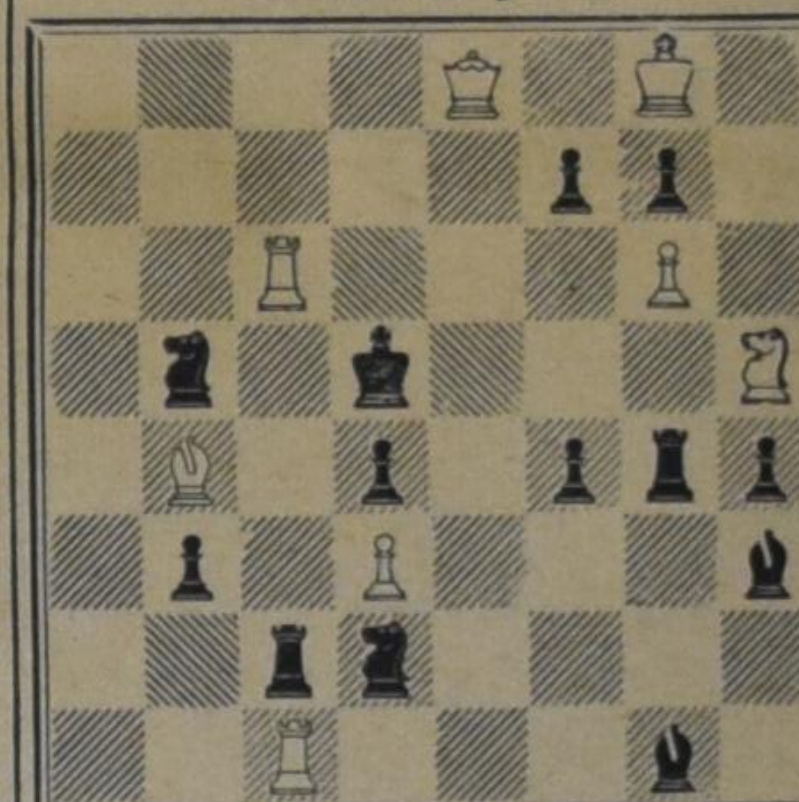

White: 8 pieces

White to play and mate in two moves. (2 points)

NOTES

1. No. 103 is easier than 102, but the difference is not big this time. I think people with some experience can crack both nuts.
2. No. 102 is a regular three-mover, although the position is quite irregular. Keymove and threat are to be indicated.
3. For the first time in the history of our chess corner we find in No. 103 a "first publication". I am very pleased that Mr. Layer was so kind to send this contribution to our paper. I wonder how our people will react to this new problem in our column. Only the key-move is asked for.
4. The deadline for the March problems (100 thru 103) is the 20th of April. For those outside of Ontario, the 25th.

THE ARSS MONTHLY BULLETIN

MARCH, 1964

ARSS BOARD MEETING

It is a privilege to report again about the regular Board meeting of the A.R.S.S. held in the Rehoboth Christian Reformed Church in Toronto on Monday and Tuesday, February 10 and 11, 1964.

In many ways this Board meeting reflected how our movement for scripturally directed higher learning and the establishment of a Christian university has come to exhibit a truly continental scope. Your reporter traveled from the far West more than 4000 miles to attend this important meeting and from the far East we received the encouraging news that the first chapters of the ARSS in Quebec and the Maritimes have been organized. The chapters in Kentville, N.S. and Montreal, Que. have now been registered with the Association. From the United States, even as far as Mississippi, letters were received indicating a sincere interest in the development and growth of our Association. A Christian academy has shown a special interest in our Educational Creed.

However the continental scope is not the power of the Association nor its hope for the future. The real power of our movement and our meeting on that bright and sunny winter day in the metropolis of Toronto was seen in the folded hands over an open Bible. The power of our movement is the power of God's Word, so magnificently expressed by the chairman, Dr. R. Kooistra, who led us in devotions and read from 1 Corinthians 3: "Every man's work shall be made manifest: for the day shall declare it; because it shall be revealed by fire and the fire shall try every man's work of what sort it is".

— — —

The agenda was adopted and Mr. Antonides served as an able secretary. The Board dealt first with a number of appointments. Mr. A. De Jong, from Vancouver, B.C. was appointed campaign manager for B.C. and Mr. K. Siebring campaign manager for Alberta. A form of subscription was signed by all the delegates. Our Executive Director, who attends the Board in an advisory capacity, is the most important person in our organization at present. His duties had already been outlined earlier and were now adopted by the Board. The Executive Director shall supervise the central office of the Association, promote the Association, and counsel Reformed university students in cooperation with the Federation of Calvinistic University Clubs. He is the chief organizer and promoter of chapters and will be assisted by campaign managers in East and West. He also supervises the publication activities of the Association.

A good report was received from a committee appointed to submit proposals for the more efficient operation of the Board. Guided by this report, the Board decided to hold semi-annual regular Board sessions, in February and in September. The Board decided as its operation policy to work as much as possible through standing committees. In addition to the Executive Committee, two standing committees were appointed, one on finances, and one on study-conferences and tours.

The Board dealt with the application of new members. Eight applicants were admitted to membership by the Board, and twelve new names were presented to the Board and will be acted upon in the September meeting. Our membership now totals 88, and our associate membership several hundred. We sincerely hope that those figures will be doubled this year.

The ARSS will continue to promote itself first of all through its services. The service of the ARSS for this year will not only provide the students with Conferences, but special attention will be given to the Teachers Conference which will be held in Hamilton in August. The lecturers at the Teachers Conference will be Dr. R. Kooistra, Prof. H. E. Runner and Dr. P. G. Schrotenboer.

The Board was very happy to receive word of Dr. John Vander Hoeven, that he consented to lecture at our Unionville and B.C. Conferences this year. He will speak on the rise and development of the Phenomenological Movement.

It was decided to hold three study conferences again this year: two in Unionville at the end of August and the end of September and one in the West, this time in British Columbia. Much time was given to a discussion and division of the work for those important conferences. Details will be published soon, but we anticipate excellent conferences, and expect large attendances. A Committee was appointed to organize the tour of Dr. Vander Hoeven.

The financial report was given by our treasurer, Mr. Speelman. The Auditor's report was read and accepted for information.

The financial statement of revenue receipts and disbursement showed a total receipt over 1963 of $10,665.67; and an excess of revenue receipts over disbursements of $564.95. The budget of 1964 totals an amount of $16,000 and was adopted by the Board and the next evening approved by the members (see below).

One of the highlights of the Board meeting was the excellent report of the Committee appointed to study the General Task and the Academic Place of The Institute for Reformed Scientific Studies. In the February bulletin we informed you about the plans for establishing such an Institute. In this additional preliminary report, which will be revised and published later, the committee deals not only with the general task of the Institute, namely to give seminars, organize conferences, lecture series and provide direction to students, but also with the areas of priority in the Institute. This Institute, it is thought, will deal with philosophy first, and then with some of the special sciences.

This Institute is envisioned as the nucleas and preliminary stage of the coming university. It differs from the university in its legal status, its limited staff and scope, its greater mobility, and smaller budget and fewer burdens of university administration. It is hoped that it will develop organically into a strong Christian university.

Finally, I would like to mention the report of the Committee on Guidance of Students Clubs. The Committee plans to publish a series of study outlines for the now attending university students. These outlines will deal with a number of subjects which will assist the students to see the meaning of the Word of God for learning in general and the various sciences in particular.

May our risen Lord, bless the ARSS and cause it to be a rich blessing for our church and our continent.

John Van Dijk

ANNUAL MEMBERS MEETING

On February 11 the annual members meeting of the ARSS was held in Toronto to coincide with the meeting of the board of trustees. Among the items of business which the members conducted we report the following:

Election of trustees: (To class of 1967) Bastiaan Nederlof, Roel Siebring, Remkes Kooistra, H. Evan Runner and Jacob Vos. To fill the unexpired term of Paul G. Schrotenboer, Gerald Vandezande was elected. The present trustees will hold office until the beginning of the next meeting of the Board in September when the newly chosen members will begin to serve. Mr. Vandezande will assume office immediately.

BUDGET

for the year ending 31st December, 1964

REVENUE RECEIPTS	
Fees Members	$ 2,500.00
Fees Associate members	10,000.00
Donations — churches	1,500.00
Donations — individual	1,000.00
Collections — promotional meetings	1,000.00
	$ 16,000.00
DISBURSEMENTS	
Board meetings	$ 1,500.00
General office expenses	800.00
Office salaries	1,200.00
Salary Executive Director	3,600.00
Travel Executive Director	1,500.00
Campaign Expenses	1,000.00
Publicity	1,500.00
Depreciation office equipment	200.00
Retaining fees for chapters	1,000.00
Repayment loan — Chr. University Ass..	1,000.00
Miscellaneous	1,200.00
Reserved for the Institute	1,500.00
	$ 16,000.00

KEYNOTE ADDRESS

The highlight of the evening was a stirring address by the Rev. Henry Van Andel who spoke on VISION AND OBEDIENCE. The publications committee has proposed that this address be published and distributed widely. By means of it the Association will have still another opportunity to rally the people of God to the great task of serving the Lord in the field of higher learning, for "where there is no vision the people perish (run wild) but they that keep the law, happy is he" (Prov-29:18).

A voice from abroad

CHRISTIAN PERSPECTIVES

Sir,—As the only Christian in Britain who heard the original Christian Perspective lectures delivered at Unionville, Ontario, Canada, and since published by the Association for Reformed Scientific Studies at 139, Geneva Street, St. Catharines, Ontario, I must protest at the misleading and inadequate review of them by G. E. Duffield (November 22).

If Mr. Duffield can name me any comparable effort of Christian scholarship in Anglicanism today to relate the Christ of the Scriptures, the Word of God Incarnate to the realm of science, art, politics and law, I shall be glad to hear of it. By means of these lectures I for one recovered my faith in the Word of God as the source and norm of all truth, scientific, historical, political, legal, artistic as well as normal and theological—a faith which had been brainwashed out of me up at Cambridge University and at the Anglican Theological College of British Columbia, not to mention the scientific humanist grammer schools I attended in Yorkshire before the war.

The very future of Christianity in the West depends upon enough Christians becoming willing to make Christ's Kingship over western culture real and meaningful once more. These books provide the indispensable intellectual groundwork for the revival of a truly Christian society. Will all readers of this letter interested in forming an Association for Reformed Scientific Studies in Great Britain please contact me at the address below.

Yours faithfully,
(Rev.) E. L. Hebden Taylor
53, Marlborough Road,
Langley, Slough,
Bucks.

Reprinted from the Church of England Newsletter

Secretariat: 729 Upper Gage Ave.,
Hamilton, Ontario.